

B 9/2008 rd

**RIKSDAGENS
BANKFULLMÄKTIGES BERÄTTELSE
2007**

**TILL
RIKSDAGEN**

HELSINGFORS 2008

ISSN 1237-4342 (tryckt)
ISSN 1796-9808 (webbpublikation)
EDITA PRIMA OY, HELSINGFORS 2008

INNEHÅLL

	Sivu		Sivu
EUROPEISKA CENTRALBANKENS PENNINGPOLITIK OCH EKONOMIN I EUROOMRÅDET	5	Bankfullmäktiges bedömning	17
Sammanfattning	5	FINLANDS BANKS BOKSLUT	18
Den världsekonomiska utvecklingen.....	5	Balansräkning.....	18
Utvecklingen i euroområdet.....	7	Resultaträkning	20
Penningpolitik och prisstabilitet i euroområdet	8	Bokslutsbilagor.....	21
<i>Inflationstakten ökade i slutet av året</i>	8	Redovisningsprinciper.....	23
<i>Subprime-krisen satte stopp för stigande styrräntor</i>	8	Noter till balansräkningen	25
<i>Euron fortsatt starkare</i>	9	Noter till resultaträkningen.....	31
<i>Penningmängden och utlåningen fortsatte att öka snabbt</i>	10	FINLANDS BANKS FÖRVALTNING OCH ÄREN DEN HANDLAGDA AV BANKFULLMÄKTIGE	34
<i>Euroområdet utvidgades den 1 januari 2008</i>	10	Inledning.....	34
Ekonomi i Finland 2007	10	Förvaltning	35
Den samhällsekonomiska utvecklingen.....	11	Direktionen.....	35
De offentliga finanserna	12	Bankfullmäktiges sammansättning	35
Prisstabiliteten i Finland och ECB:s penningpolitik.....	13	Revisorer.....	36
<i>Prisutvecklingen</i>	13	Revisionen	36
<i>Löneutvecklingen</i>	13	FINANSINSPEKTIONEN	37
<i>Utlåningen och bostadspriserna</i>	13	Inledning.....	37
<i>Bankfullmäktiges bedömning av ECB:s penningpolitik</i>	14	Lagstiftningsreformer	37
FINLANDS BANKS VERKSAMHET	15	Förvaltning	37
Myndighetssamarbete och internationell verksamhet	15	Utvecklingen på finansmarknaden 2007 ...	38
Stabilitetsanalys och allmän övervakning av finansmarknaden	15	Finansinspektionens åtgärder med anledning av föregående berättelse.....	38
Finlands Banks finansiella tillgångar och förvaltningen av dem	16	Uppfyllelsen av målen för Finansinspektionens verksamhet	39
Forskning och statistik	16	Internationellt utvecklings- och tillsynssamarbete.....	39
Kontantförsörjning	17	Allmän effektivitet och tillräckliga resurser i Finansinspektionens verksamhet	40
		Bankfullmäktiges bedömning av Finansinspektionens verksamhet	40

Siffrorna i berättelsen baserar sig på de uppgifter som fanns tillgängliga i februari 2008.

EUROPEISKA CENTRALBANKENS PENNINGPOLITIK OCH EKONOMIN I EUROOMRÅDET

Sammanfattning

Den kraftiga tillväxten inom den globala ekonomin fortsatte 2007, men i slutet av året började den amerikanska bankkrisen kasta en skugga över utvecklingsperspektivet. Krisen bröt ut i augusti och den fick återverkningar också på den europeiska finansmarknaden. Finanskrisen inverkade ändå inte på realekonomins utveckling 2007. Den ekonomiska tillväxten var tämligen god i Förenta staterna, euroområdet, Europa i övrigt och Japan. Särskilt kraftigt växte ekonomin i de stora utvecklingsekonomierna såsom Kina och Indien och i Ryssland och andra oljeproducerande länder, som hade fortsatt nytta av de höga oljepriserna.

BNP-tillväxten i euroområdet var ungefär densamma som under tidigare år, dvs. ca 2,5 %. Detta var tillräckligt för att arbetslösheten skulle minska och de offentliga finanserna förbättras. I EU-länderna utanför euroområdet var tillväxten klart högre.

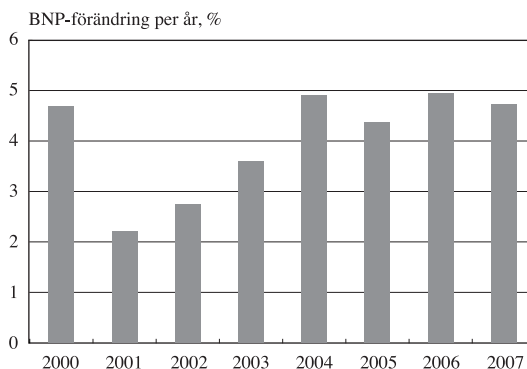
När det gäller prisstabilitet var utvecklingen i euroområdet inte så bra som man hade hoppats. Inflationen i euroområdet låg i början av året under referensvärdet på 2 %, men i slutet av året ökade den till ca 3 % på grund av att världsmarknadspriset på råolja och livsmedel steg kraftigt. Därmed överskred den årliga genomsnittliga inflationen klart gränsen på 2 % och var 2,5 %. Inflationstakten ökade klart mot slutet av året. Men den stävjades något av att eurons externa värde stärktes, i synnerhet i slutet av året.

Europeiska centralbanken (ECB) höjde styrrentan två gånger under första halvåret. Under andra halvåret förblev styrrentan på 4 %. Fler räntehöjningar hade kunnat motiveras med den ökande inflationstakten och den relativt goda utvecklingen i realekonomin, men den kris som finansmarknaden drabbades av i slutet av året ledde till att inga fler höjningar gjordes.

Den världsekonomiska utvecklingen

Den höga tillväxten i världsekonomin på nästan 5 % fortsatte 2007 på bred bas för fjärde året i rad (figur 1). Den ekonomiska utvecklingen var relativt god i alla industriländer. I Förenta staterna, euroområdet, övriga Europa och Japan var tillväxten 2–3 %, i enskilda länder till och med mer. Bland de stora ekonomierna var utvecklingen mycket snabb i Kina, Indien och Ryssland; i Kina hela 11 %. Den ekonomiska utvecklingen var gynnsam också i Latinamerika, Sydafrika och de oljeproducerande länderna, som fortfarande drog nytta av det höga oljepriset. Den höga tillväxten ledde till fortsatt stor efterfrågan på olja, och därför steg priset på råolja kraftigt. Tillväxten i världsekonomin avtog trots detta inte under 2007.

Figur 1.
Tillväxt i världsekonomin

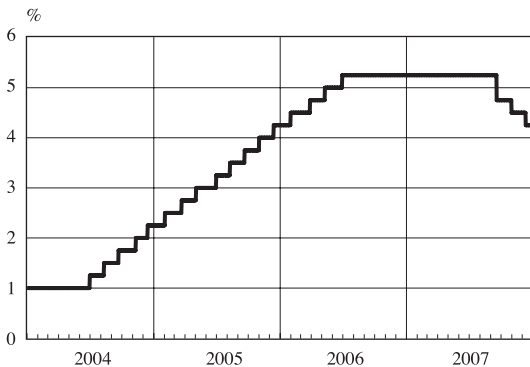

Utsikterna blev sämre i slutet av året när Förenta staterna i augusti drabbades av en bankkris som fick sin början i de s.k. subprime-bolånen. Effekterna märktes också på den europeiska finansmarknaden, men finanskrisen inverkade ändå inte på realekonomins utveckling 2007.

Finanskrisen skapade osäkerhet särskilt på västländernas finansmarknad, vilket ledde till sjunkande börskurser, kreditförluster för bankerna och försämrade tillväxtprognoser. Ursprungligen gällde kreditförlusterna bara de amerikanska s.k. subprime-bolånen, men problemet spred sig snabbt till hela den amerikanska och europeiska banksektorn eftersom många finansinstitut hade köpt värdepapperiserade subprime-krediter. Osäkerheten när det gällde olika bankers risker ledde snabbt till att de riskpremier som finansmarknaden krävde började höjas, och priset på interbankkrediterna, dvs. euriborräntorna, steg klart jämfört med riskfria skuldförbindelser. Bakom krisen ligger hushållens omfattande skuldsättning och tron på att bostadspriserna kommer att stiga oavbrutet både i Förenta staterna och i Europa. Krisen kunde växa fram när krediter paketerades och värdepapperiserades och den anknytande riskhanteringen misslyckades.

Den amerikanska centralbanken Federal Reserve reagerade snabbt på bankkrisen genom att kraftigt lätta upp sin penningpolitik i slutet av 2007. Fram till utgången av januari 2008 hade den amerikanska styrräntan sänkts från 5,25 % till 3 % (figur 2).

Figur 2.
Den amerikanska styrräntan fed funds

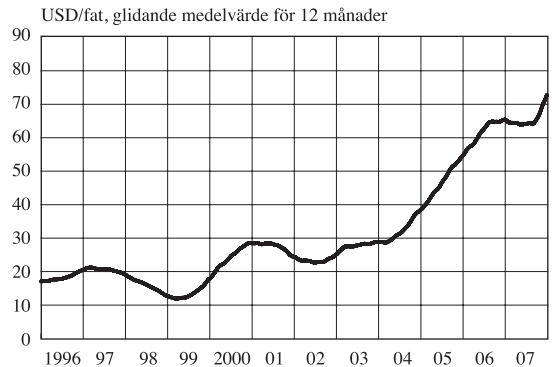

Källa: Bloomberg.

Det verkade ändå som om den snabbt sänkta räntenivån inte räckte till för att lugna ned finansmarknaden. Riskpremierna steg och det fanns mindre riskfinansiering att tillgå. Osäkerheten märktes i form av kraftigt sjunkande börskurser i slutet av 2007. Finanskrisen och den sänkta räntenivån i Förenta staterna ledde också till att dollarn försvagades kraftigt i slutet av året.

Dessutom började världsmarknadspriset på råolja snabbt stiga mot årsskiftet, delvis på grund av den amerikanska krisen, men också på grund av omfattande efterfrågan i stora och snabbt växande ekonomier som Kina. Priset per fat steg för första gången över 100-dollarsgränsen nära årsskiftet (figur 3).

Figur 3.
Råoljepriset, årligt genomsnitt

Källa: Bloomberg.

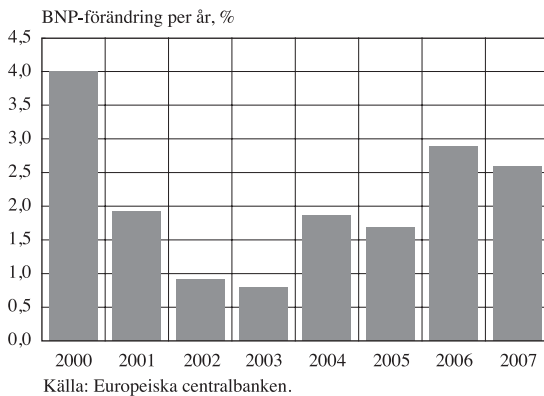
US-dollar försvagades till följd av den amerikanska bankkrisen, och samtidigt steg sparkvoten. Det leder till att importen till Förenta staterna minskar och exporten ökar allt eftersom landets pris konkurrenskraft ökar. Detta skedde delvis redan 2007. Förenta staternas bytesbalansunderskott har fortsatt varit ohållbart stort, vilket har väntats leda till att dollarn förr eller senare försvagas. Förändringen kommer att leda till att tillväxten avtar i Förenta staterna och att den europeiska konkurrenskraften försämras. Men å andra sidan kommer också Förenta staternas bytesbalansunderskott att minska, och i själva verket minskade det redan 2007 med en procentenhet i förhållande till BNP-värdet.

Det var inte bara priset på olja som steg, utan också världsmarknadspriset på många andra råvaror och på många livsmedel steg kraftigt under året. I fråga om livsmedel var orsaken dels dåliga skördar, dels den snabbt ökande efterfrågan på biobränsle. Sammantaget ledde dessa faktorer till att den globala inflationen ökade, men ändå relativt lite.

Utvecklingen i euroområdet

Den ekonomiska tillväxten i euroområdet var jämförelsevis snabb 2007. Åren 2001–2005 var tillväxten i genomsnitt bara 1,4 % per år, och euroområdet släpade då efter utvecklingen i Förenta staterna. Situationen förändrades först 2006 då tillväxten i euroområdet ökade till drygt 2,5 % (figur 4). År 2007 var BNP-tillväxten i euroområdet ungefär densamma. Detta var tillräckligt för att arbetslösheten skulle minska och de offentliga finanserna förbättras. I EU-länderna utanför euroområdet var tillväxten klart högre.

Figur 4.
Ekonomisk tillväxt i euroområdet

Påverkande faktorer bakom tillväxtåterhämtningen i euroområdet var både en snabbare ökning i den privata konsumtionen och ökande investeringar. Även nettoexporten gav fart åt tillväxten. Dessutom ökade tillväxten något också i de stora länder som tidigare haft långsammare tillväxt, dvs. Frankrike, Italien och Tyskland. Tillväxten hade mycket god sysselsättande verkan: sysselsättningen i euroområdet ökade med hela 1,6 % under året – den högsta siffran på 20 år. Nackdelen var att produktiviteten och realinkomsterna ökade mycket långsamt.

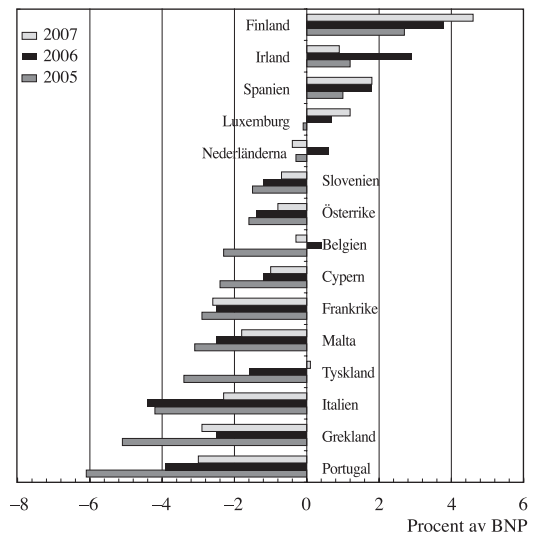
Arbetslösheten i euroområdet var som lägst förra gången 2001, då den låg under 8 %. Därefter steg den gradvis upp till 9 % år 2004 i och med att den ekonomiska tillväxten avtog. Genom den ökande tillväxten 2006 och 2007 minskade dock arbetslösheten snabbt, och den genomsnittliga arbetslösheten i euroområdet låg nära 7 % för första gången sedan slutet av 1980-talet (figur 5).

Figur 5.
Arbetslöshet i euroområdet, årligt genomsnitt

De offentliga finanserna i länderna i euroområdet reagerade positivt på att den ekonomiska tillväxten tog fart. Så sent som 2005 överskred budgetunderskottet i fem av euroområdets nuvarande medlemsländer den fastställda gränsen i stabilitets- och tillväxtpakten, dvs. 3 %. Bland de stora länderna gällde detta Tyskland och Italien. Den ökade tillväxten förbättrade ändå läget så pass mycket under 2006 och 2007 att alla länder låg under treprocentsgränsen 2007. Den största förändringen skedde i Tyskland, där den kännbart skärpta mervärdesskatten ledde till att de offentliga finanserna uppvisade överskott i stället för underskott (figur 6). Sammantaget uppvisade de offentliga finanserna större stabilitet i euroområdet.

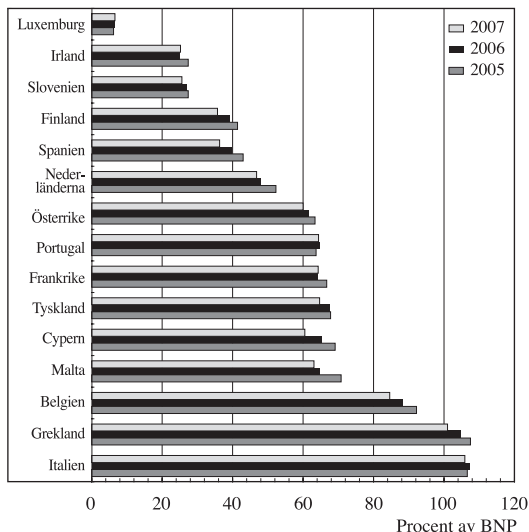
Figur 6.
Offentligt över-/underskott

Källa: Europeiska kommissionens prognos hösten 2007.

Den förbättrade balansen i de offentliga finanserna har inneburit att den offentliga skuldsättningen inom euroområdet har minskat och att skulden därmed växer långsammare. Samtidigt har ökningen av både realt BNP och nominellt BNP tilltagit, och detta har lett till att skuldkvoten för första gången på länge klart minskade 2006 och 2007. Därmed sjönk den genomsnittliga skuldsättningsgraden i länderna i euroområdet 2007 under 70 % för första gången sedan början av 1990-talet (figur 7). Skillnaderna mellan de enskilda ländernas skuldsättning var alltså betydande. Det är fortfarande Grekland, Italien och Belgien som har de högsta skuldsättningsgraderna, men även dessa sjönk märkbart under året.

Figur 7.
Offentlig skuld i euroländerna

Källa: Europeiska kommissionens prognos hösten 2007.

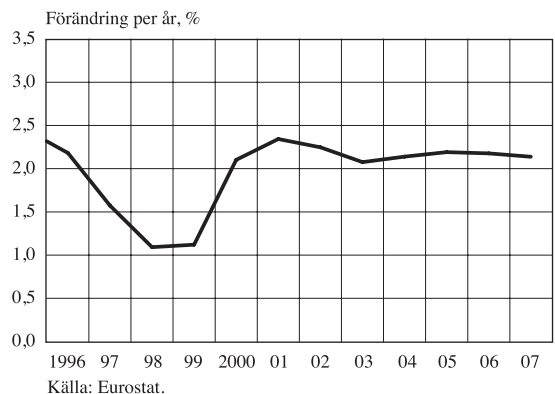
Penningpolitik och prisstabilitet i euroområdet

Inflationstakten ökade i slutet av året

Den genomsnittliga årliga inflationen i euroområdet låg liksom de föregående åren något över referensvärdet 2 %. Inflationen ökade jämfört med 2006 och blev ca 2,5 %. När det gäller prisstabilitet var utvecklingen i euroområdet därmed inte så bra som man hade hoppats. Utvecklingen i början av året tydde på att situationen skulle bli bättre. Inflationen i euroområdet låg i början av året under referensvärdet på 2 % och det såg ut som om den skulle underskrida referensvärdet

också på årsnivå för första gången detta årtionde (figur 8). Detta blev ändå inte fallet, eftersom inflationen i slutet av året ökade till ca 3 % framför allt på grund av att världsmarknadspriset på råolja och livsmedel steg kraftigt. Därför överskred också inflationens årsgenomsnitt klart gränsen på 2 %; det harmoniserade indexet för konsumentpriser (HIKP) förändrades med ca 2,5 %. Inflationen i euroområdet stävjades dock något av att eurons externa värde stärktes, i synnerhet i slutet av året. I Förenta staterna ökade inflationen samtidigt ytterligare.

Figur 8.
HIKP-inflation

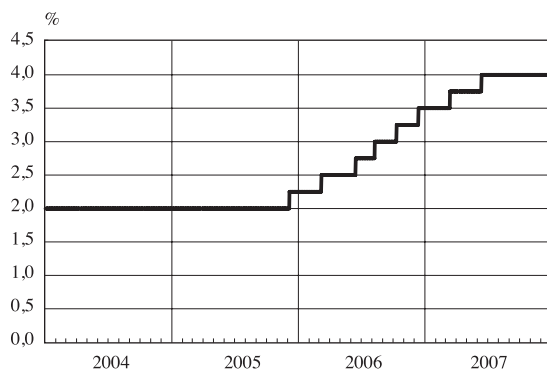
Även om sysselsättningsläget i euroområdet och också inom hela EU blev klart bättre 2006 och 2007 kan löneinflation inte anses vara orsaken till den ökade inflationen 2007. Lönerna steg i likhet med året innan synnerligen långsamt inom hela euroområdet. De nominella lönerna steg med omkring 3 %, medan enhetsarbetskostnaderna ökade med cirka 2 %. Att löneinflationen var låg och realinkomsterna ökade långsamt samtidigt som sysselsättningen ökade jämförelsevis snabbt vittnar för sin del om att flexibiliteten på den europeiska arbetsmarknaden har ökat jämfört med tidigare konjunkturuppgångar.

Subprime-krisen satte stopp för stigande styrräntor

Europeiska centralbanken (ECB) höjde styrräntan två gånger under första halvåret. Styrräntan steg från 2006 års nivå, dvs. från 3,5 % till 4 %. I motsats till förväntningarna avstannade räntehöjningarna efter första halvåret, och under slutet av året låg styrräntan kvar på 4 % (figur

9). Fler räntehöjningar hade kunnat motiveras med den ökande inflationstakten och den relativt goda utvecklingen av realekonomin, och utvecklingen av marknadsräntorna visar att man väntade sig fler höjningar. Men läget förändrades till följd av bolånekrisen i Förenta staterna.

Figur 9.
ECB:s styrränta

Källa: Europeiska centralbanken.

Osäkerheten på marknaden spred sig snabbt till Europa och därför lät ECB bli att höja räntan fler gånger. Dessutom behövdes inga räntehöjningar eftersom de europeiska 3-, 6- och 12-månadersräntorna kom att ligga klart över styrräntnivån till följd av den osäkerhet som den internationella bankkrisen skapade. Under hösten uppstod det ett par gånger en sådan situation på finansmarknaden där ökad misstro mellan bankerna hotade banksystemets likviditet. Detta ledde till att ECB i likhet med den amerikanska centralbanken kraftigt ökade sin kortfristiga finansiering till bankerna. Tack vare centralbankernas stödåtgärder kunde finansmarknaden fortsätta att fungera trots bankernas ökande kreditförluster och dessutom sjönk marknadsräntorna i euroområdet något mot slutet av året.

Även om den amerikanska subprime-krisen spred sig snabbt också till den europeiska penningmarknaden var problemen inte lika stora i euroområdet som i Förenta staterna, där bankernas kreditförluster snabbt började öka kraftigt. Också de europeiska bankerna gjorde förluster på sina investeringar i Förenta staterna, men förlusterna var jämförelsevis små om man ser på bankernas riskhanteringsförmåga. Av de större europeiska bankerna var det bara brittiska Northern Rock som gick i konkurs till följd av krisen. I Frankrike led Société Générale förluster

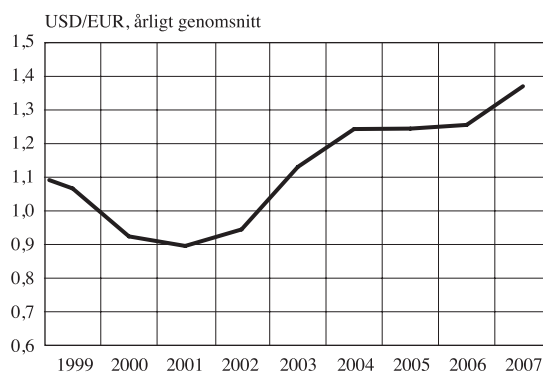
på flera miljarder när den interna riskhanteringen misslyckades, men banken klarade sig och förlusten hotade inte stabiliteten på penningmarknaden i euroområdet.

Euron fortsatt starkare

Eurons värde började öka 2001 och denna förstärkning fortsatte också 2007 (figur 10). I slutet av året nådde euron sitt högsta värde gentemot US-dollar: en euro motsvarade 1,45 dollar. Många faktorer påverkade växelkursutvecklingen. Den viktigaste och omedelbaraste var bankkrisen i Förenta staterna och den snabbt sjunkande räntenivån som blev följden av krisen. Förenta staterna hade dragit fördel av ränteskillnaden, men de räntebeslut som Federal Reserve fattade ledde till att situationen snabbt blev den motsatta. Bakom utvecklingen kan man också se en marknadsreaktion som länge lät vänta på sig, nämligen reaktionen på det långvariga amerikanska bytesbalansunderskottet och den åtföljande skuldsättningen.

I euroområdet dämpas verkningarna av de stigande råvarupriserna delvis av den stärkta euron, och därmed blir exportens konkurrenskraft sämre i euroländerna när euron snabbt apprecieras. Denna effekt förstärks av att Kina och många andra länder i Asien samtidigt försöker bromsa den egna valutans appreciering mot dollarn.

Figur 10.
Eurons externa värde

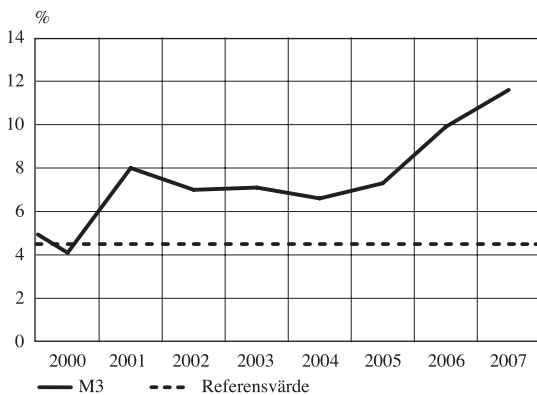
Källa: Finlands Bank.

Penningmängden och utlåningen fortsatte att öka snabbt

ECB avser att upprätthålla prisstabilitet med hjälp av ett inflationsmål och ett penningmängdsmål. För den årliga tillväxten i det s.k. breda penningmängdsmåttet M3 har man fastställt referensvärdet 4,5 %. I praktiken har värdet under EMU-tiden kontinuerligt överskridits. Under 2007 var tillväxten i penningutbudet liksom åren innan snabb och ökade till och med något, till över 10 % (figur 11). En orsak är att utlåningen samtidigt ökade snabbt. Rikligt med likviditet och låga räntor på grund av en penningpolitik som länge varit relativt expansiv har redan i flera år gjort hushållen i euroländerna benägna att skuldsätta sig. Bankernas utlåning till företag och hushåll fortsatte att öka i euroländerna. Den genomsnittliga utlåningstillväxten var ca 10 %.

I slutet av året ökade penningmängden till följd av ECB:s åtgärder för att trygga likviditeten i banksystemet. Penningmängdstillväxten (M3) ökade till 12 %. Den gynnsamma kursutvecklingen på börserna i början av året upprätthöll en aktiv investeringsverksamhet och strukturafärer. Detta märktes på att företagslånen ökade snabbare under året. Däremot avtog ökningen i hushållens bolånestock och konsumtionskrediterna. Den långvariga uppgången i bostadspriserna i många länder i euroområdet visade tecken på att avta. Någon betydande nedgång i bostadspriserna skedde ändå inte i euroområdet 2007.

Figur 11.
Penningmängdstillväxt (M3) i euroområdet

Källa: Europeiska centralbanken.

ECB:s återhållsamma penningpolitik kan anses ha utfallit relativt väl. Trots de stora växelkursfluktuationerna och de kraftigt stigande råvarupriserna har inflationen i euroområdet hållit sig relativt nära referensvärdet 2 %. Samtidigt har realekonomin utvecklats i bättre riktning och sysselsättningen i länderna i euroområdet förbättrats märkbart. Den kraftigt ökande utlåningen och den branta prisstegringen på bostäder blev ett hot mot den ekonomiska stabiliteten, men såg ut att avta mot slutet av året. Det återstår att se hur stor skada det finansiella systemet i euroområdet led av den bankkris som fick sin början i Förenta staterna. ECB visade ändå under hösten sin förmåga att vid behov reagera snabbt när likviditeten på finansmarknaden är hotad.

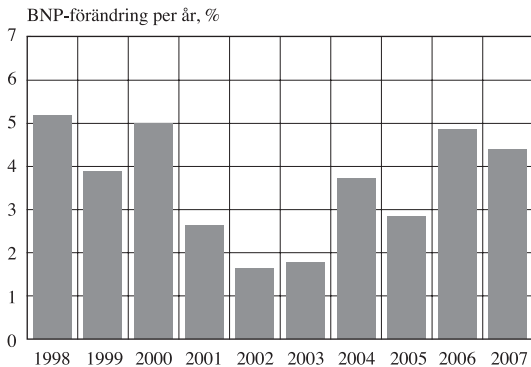
Euroområdet utvidgades den 1 januari 2008

Överenskommelse om en utvidgning av euroområdet träffades 2007. Cypern och Malta blev nya medlemmar i Eurosystemet från ingången av 2008. De följde således Slovenien, som var det första nya medlemslandet från EU-utvidgningen 2004 som införde euron.

Ekonomi i Finland 2007

Ekonomi utvecklades fortfarande utmärkt under 2007. Efter depressionen i början av 1990-talet har ekonomi i Finland ständigt utvecklats bättre än i industriländerna och euroområdet i genomsnitt. Året 2007 var inget undantag i det här avseendet (figur 12). Fjölårets snabba ekonomiska tillväxt fortsatte och sysselsättningen steg för första gången till samma nivå som före depressionen, alltså till ca 2,5 miljoner sysselsatta. Däremot tilltog inflationen och detta kastade en skugga över den positiva utvecklingen.

Figur 12.
BNP-tillväxt i Finland

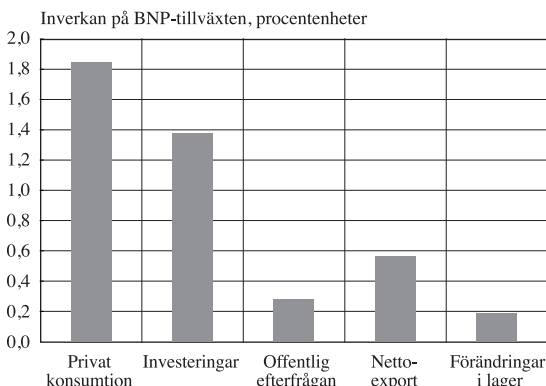

Källa: Statistikcentralen.

Den samhällsekonomiska utvecklingen

Den snabba ekonomiska tillväxt som tog fart under högkonjunkturen som började 2004 fortsatte under 2007. BNP-tillväxten var 4,5 %, en av de högsta i hela euroområdet. Tillväxten berodde inte längre lika mycket på exportefterfrågan. Ökningen i exporten avtog i jämförelse med 2006 men kompensades av en tilltagande ökning i den inhemska efterfrågan (figur 13). Den privata konsumtionen ökade fortfarande snabbt och dessutom tilltog ökningen i investeringarna. Det resulterade i att den samhällsekonomiska investeringskvoten steg till nära 20 % för första gången på länge. Även om exporten ökade långsammare var ökningen i varje fall större än importökningen och därför hade också nettoexporten en positiv inverkan på tillväxten. Däremot avtog tillväxten i offentlig konsumtion helt klart jämfört med tidigare år.

Figur 13.
Tillväxtfaktorer i Finland 2007

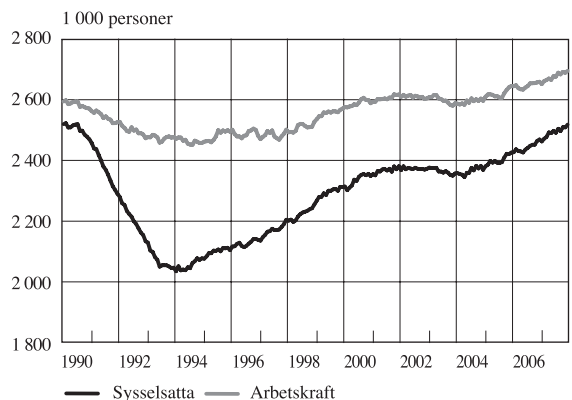

Källor: Statistikcentralen och Finlands Bank.

Industriproduktionen fortsatte att öka tack vare den ökade exporten. Orderstocken var fortfarande stabil trots den allt starkare euron. Överlag var läget bra i exportindustrin även om problemen i skogsindustrin tillspetsades på grund av de ryska exporttullarna på råvirke och den svaga utvecklingen i världsmarknadspriserna. Även den privata tjänstesektorn växte klart. Snabbast var tillväxten i metallindustrin, byggsektorn och handeln. Den förbättrade sysselsättningen stärkte hushållens köpkraft, vilket tillsammans med ökade bolån och konsumtionskrediter gav fart åt den privata konsumtionen och detaljhandeln. Den privata konsumtionen ökade liksom åren innan med ca 3,5% trots att realinkomstökningen på grund av den något tilltagande inflationen och den långsammare uppgången i inkomstnivån blev lägre än 2006. Konsumtionen ökade ändå tack vare den förbättrade sysselsättningen och den ökade utlåningen som återspeglade hushållens starka tilltro till sin ekonomi.

Sysselsättningen utvecklades mycket positivt under året. Det uppstod nästan 50 000 nya arbetstillfällen och antalet sysselsatta nådde äntligen upp till samma nivå som 1990, alltså före depressionen. Men samtidigt minskade arbetslösheten inte i samma takt eftersom det kom ut nya arbetssökande på arbetsmarknaden och utbudet på arbetskraft ökade (figur 14). Sysselsättningen steg till 70 %. Siffran är hög men ändå fortfarande helt klart lägre än 1989–1990 då den var ca 74 %. Skillnaden beror på att befolkningen i arbetsför ålder har ökat under de senaste 20 åren.

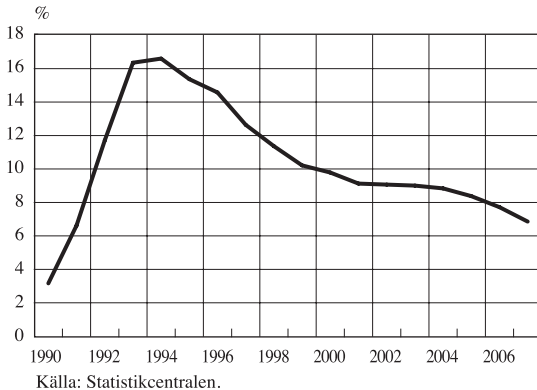
Figur 14.
Sysselsättning och arbetskraftsutbud i Finland

Källa: Statistikcentralen.

Tack vare den positiva sysselsättningsutvecklingen minskade antalet arbetslösa och arbetslösheten sjönk med en knapp procentenhet till nära 7% (figur 15). För första gången på länge låg arbetslösheten således helt klart under genomsnittet i euroområdet och EU-länderna.

Figur 15.
Arbetslöshet i Finland

Överskottet i bytesbalansen låg på samma nivå som året innan på grund av att exporten inte ökade lika snabbt som tidigare. Den starka globala konjunkturen och de finländska företagens goda konkurrenskraft gav en god exportutveckling, men överskottet i bytesbalansen ökade ändå inte eftersom förhållandet mellan exportpriserna och importpriserna, dvs. bytesrelationen, försämrades till följd av det högre oljepriset. Arbets produktivitet både inom industrin och hela samhällsekonomin ökade snabbt, och företagens redan tidigare goda lönsamhet förbättrades ytterligare.

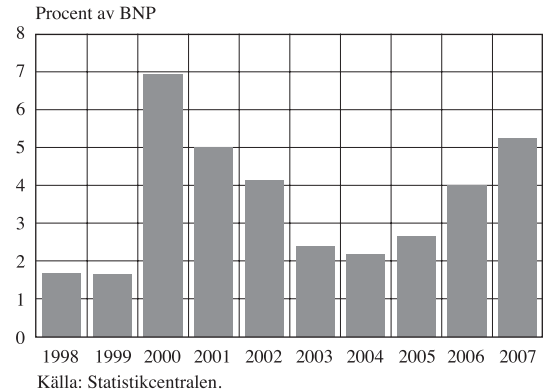
De offentliga finanserna

Finanspolitiken var inte längre expansiv utan snarare neutral. I likhet med tidigare år lindrades skatten på arbete måttligt och den totala skattekvoten sjönk något, till ca 43%. Som motvikt till skattelättnaderna avtog ökningen i de offentliga utgifterna klart. Förhållandet mellan offentliga utgifter och BNP sjönk till 47,5%, alltså nästan 3 procentenheter lägre än 2005.

Trots att beskattningen av förvärvsinkomster lindrades något växte den offentliga sektorns skatteintäkter mycket snabbare än prognostiserat och överskottet i de offentliga finanserna blev stort. Det steg till 9,5 miljarder euro, alltså till 5,3% av BNP-värdet (figur 16). I euro var överskottet större än någonsin tidigare, med un-

dantag för år 2000. Statsfinansernas andel av överskottet var ca 4 miljarder euro och resten bestod av överskott från socialförsäkringsfonder. Kommunalekonomin var närapå i balans för första gången på länge.

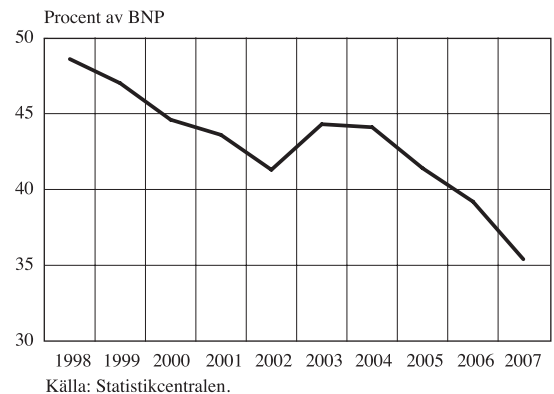
Figur 16.
Offentlig budgetbalans i Finland

Skatteintäkterna blev större till följd av att intäkterna från samfundsskatten och de indirekta skatterna växte kraftigt. De ökade skatteintäkterna i kombination med högre statsandelar förbättrade äntligen också läget i den kommunala ekonomin, som länge varit svårt.

Tack vare inkomstöverskottet och intäkterna från avyttring av tillgångar kunde staten amortera statsskulden. Till följd av den snabba BNP-tillväxten minskade statsskuldens andel av totalproduktionen till knappt 30% av BNP och skulden i bredare bemärkelse, dvs. den så kallade EMU-skulden, minskade till 35,4% (figur 17). Samtidigt ökade arbetspensionsfondernas tillgångar till ca 120 miljarder euro.

Figur 17.
Offentlig EMU-skuld i Finland

Prisstabiliteten i Finland och ECB:s penningpolitik

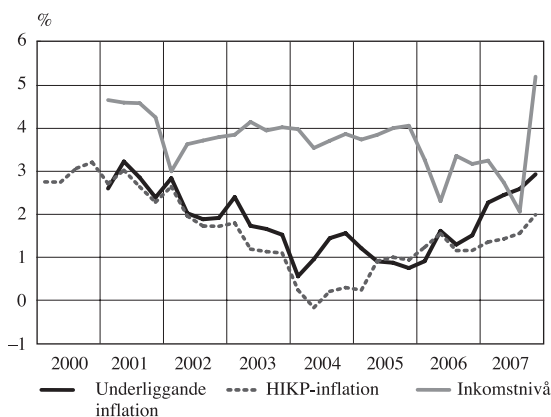
Prisutvecklingen

Prisstabiliteten i Finland utvecklades inte i lika positiv riktning som realekonomin. Stegningen i konsumentpriserna tog fart under året. Men det är anmärkningsvärt att det nationella konsumentprisindexet respektive det harmoniserade indexet för konsumentpriser (HIKP) utvecklades i helt olika riktningar. Enligt det harmoniserade indexet låg inflationen på 1,6 %, alltså fortfarande under prisstabilitetsmålet 2 %. Men enligt det nationella indexet var inflationen ungefär en procentenhet större, dvs. 2,5 % (figur 18).

Orsaken till skillnaden mellan de två indexen var framför allt att det blev dyrare att bo i ägarbostad. Uppgången i bostadspriserna och i bolåneräntorna var den största orsaken till skillnaden. Det harmoniserade indexet beaktar inte den effekt som ränteändringar får på prisnivån, eftersom indexet är avsett att vara neutralt i förhållande till förändringar i penningpolitiken. Däremot beaktar det nationella indexet fullt ut de förändringar i boendekostnaderna som ändringar i räntenivån förorsakar.

Mätt enligt HIKP tilltog inflationen i Finland alltså lite jämfört med 2006 men underskred fortfarande klart referensvärdet 2 % och den genomsnittliga HIKP-inflationen i euroområdet, som var 2,5 % 2007. I det här avseendet kan man vara nöjd med den inhemska prisutvecklingen. Att HIKP-inflationen tilltog berodde främst på att oljepriset steg. Den kraftiga stegringen i världsmarknadspriserna på livsmedel i slutet av året

Figur 18.
Inflation och förändring i inkomstnivån i Finland

Källa: Statistikcentralen.

återspeglades inte i den inhemska prisnivån. De största prishöjningarna skedde först i början av 2008.

Löneutvecklingen

Finlands lägre HIKP-inflation jämfört med utvecklingen i övriga euroländer berodde inte på en exceptionellt moderat löneutveckling. Inkomstnivån i Finland steg under året med ungefär 3 %, alltså lika mycket som i euroområdet i genomsnitt. Ökningen i arbetskraftskostnaderna avtog i Finland under de tre första kvartalen. Det berodde på att den centrala inkomstpolitiska uppgörelsen från 2005 vars giltighetstid gick ut inte innehöll några generella lönepåslag för 2007. Förhandlingar om nya kollektivavtal inleddes på sommaren, och löneförhöjningar utifrån dessa började i regel utbetalas under hösten. Inkomstnivån steg därför kraftigt under det sista kvartalet när de nya förbundsvisa löneavtalen ledde till relativt stora lönepåslag. Då steg den årliga inkomstökningen till ca 5 %, vilket är en markant ökning jämfört med tidigare år och andra euroländer.

Ingen central inkomstpolitisk uppgörelse nåddes efter att den tidigare uppgörelsens giltighetstid hade gått ut så därför genomfördes en avtalsrörelse förbund för förbund. Resultatet blev branschspecifika kollektivavtal på ca 2,5 % där inkomstnivån stiger med 9–13 % under avtalsperioden. De största lönepåslagen gick till kommunsektorn. Utifrån avtalshöjningarna och de förutsebara löneglidningarna kan inkomstnivån beräknas stiga med drygt 5 % per år 2008 och 2009. Den nominella inkomsten ser alltså ut att öka klart snabbare i Finland än i övriga euroländer där inkomstnivån i genomsnitt fortsatt väntas stiga med mindre än 4 % per år. De nya kollektivavtal som ingicks 2007 kommer att föra med sig en tilltagande löneinflation, vilket ger upphov till ett nytt kostnadstryck. Inflationsrisken ökar även om det är möjligt att produktivitet utvecklingen, som är snabbare än i de viktigaste konkurrentländerna, fortsatt kommer att kompensera den snabba stegringen i kostnadsnivån.

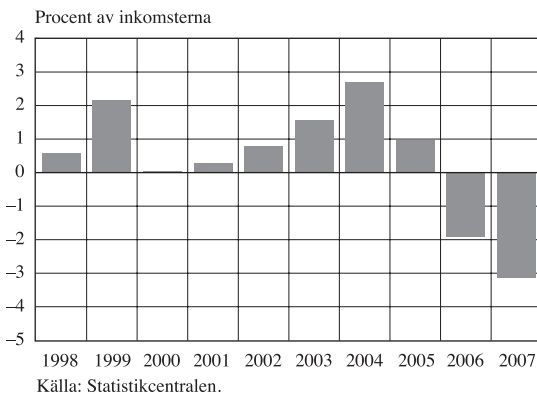
Utlåningen och bostadspriserna

Den låga räntenivån i euroområdet, de finländska bankernas konkurrens om marknadsandelar och hushållens positiva framtidsförväntningar upprätthöll den snabba utlåningstillväxten. Ut-

låningen ökade under året i samma takt som under de föregående åren, dvs. med omkring 10 %. Största delen av utlåningen till hushåll var bolån. På grund av den ökade utlåningen ökade efterfrågan på bostäder, och bostadspriserna fortsatte att stiga, framför allt i huvudstadsregionen. Men efterfrågan på bolån visade tecken på nedgång i december samtidigt som ökningen i utlåningen avtog.

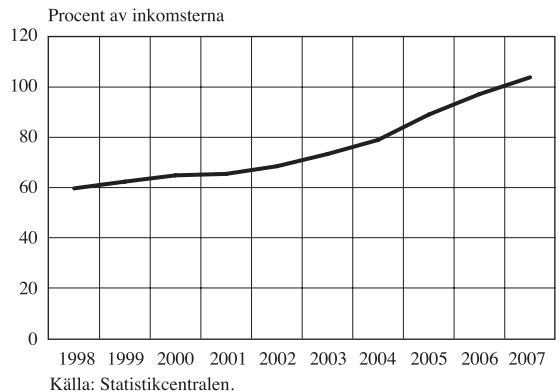
Den ökade upplåningen ledde till att hushållens sparkvot förblev negativ, med andra ord var deras konsumtionsutgifter större än inkomsterna. Sparkvoten var mycket låg redan 2006, men sjönk till det lägsta någonsin 2007. Hushållens konsumtionsutgifter ökade klart och deras sparkvot var kraftigt negativ, omkring -3 % av de disponibla inkomsterna (figur 19). Sparkvoten underskred alltså nivån 1988–1989, då den senast var kraftigt negativ.

Figur 19.
Hushållens sparkvot i Finland

Hushållens skuldsättning ökade liksom under tidigare år. Skuldsättningsgraden – dvs. skulden i relation till disponibla inkomster – nådde ny rekordnivå efter depressionen och steg till ca 100 % (figur 20). Men siffran är inte exceptionellt hög i jämförelse med andra euroländer eller de andra nordiska länderna. Tack vare den låga räntenivån

Figur 20.
Hushållens skulder i Finland

och den snabbt stigande inkomstnivån gick fortfarande inte någon så stor del av de disponibla inkomsterna till lånekostnader, även om skuldsättningsgraden har stigit.

Bankfullmäktiges bedömning av ECB:s penningpolitik

ECB:s penningpolitik var 2007 liksom under de föregående åren lämpligt anpassad både för euroområdet och för Finlands ekonomi. Den ganska goda prisstabiliteten och realekonomiska utvecklingen i euroområdet stöder denna syn. I Finland har utvecklingen varit ännu mer positiv. Den ekonomiska tillväxten har varit snabbare här än i de andra euroländerna och arbetslösheten har så småningom sjunkit under genomsnittet i euroområdet. Samtidigt har HIKP-inflationen legat under referensvärdet 2 % utan avbrott i fem år och samtidigt också under den genomsnittliga inflationen i euroområdet. ECB:s penningpolitik har alltså stött den ekonomiska tillväxten i Finland men inte lett till någon överhettning. Även om bostadspriserna och hushållens skuldsättningsgrad har stigit relativt snabbt har också denna utveckling varit moderat jämfört med andra industriländer.

FINLANDS BANKS VERKSAMHET

Finlands Bank är den monetära myndigheten i Finland och medlem av Eurosystemet. Banken har som mål att främja prisstabilitet, effektiva och funktionssäkra betalnings- och finanssystem och den europeiska finansiella integrationen. Allt detta skapar förutsättningar för ekonomisk tillväxt och sysselsättning. Chefdirektören för Finlands Bank är medlem av ECB-rådet och deltar alltså i ECB:s penningpolitiska beslut. Därför är den penningpolitiska beredningen en av Finlands Banks viktigaste uppgifter. Men till kärnfunktionerna hör inte bara beredningen av penningpolitiken och övervakningen av den finansiella stabiliteten utan också operativa centralbanksuppgifter inom penningpolitik och betalningsväsende samt kontantförsörjning.

Myndighetssamarbete och internationell verksamhet

För utvecklingen av tillsynen över den finländska finansmarknaden var 2007 ett viktigt år. Finlands Bank föreslog i mars att finanstillsynen skulle koncentreras till en enda organisation för att säkerställa en tillräckligt effektiv och heltäckande tillsyn i en snabbt föränderlig omvärld. Regeringen beslutade i sitt program på våren att Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen skulle slås samman. I juni tillsatte finansministeriet och social- och hälsovårdsministeriet en arbetsgrupp med uppgift att lägga fram förslag om en ny finans- och försäkringsinspektionsorganisation som ska inrättas vid Finlands Bank. Finlands Bank är representerad i arbetsgruppen, vars mandatperiod löper ut den 31 mars 2008. Arbetsgruppen ska också lägga fram förslag till en lag som gäller den nya organisationen och till andra nödvändiga bestämmelser.

En reform av stor betydelse i Finland var att lagstiftningen i anknytning till direktivet om marknader för finansiella instrument (MiFID) och annan reglering (bl.a. Finansinspektionens standarder) trädde i kraft i november. Syftet med direktivet är att effektivisera EU:s inre marknad genom ökad konkurrens i handeln med värde-

papper och andra finansiella instrument. Kapitalkrävningarna för kreditinstitut enligt Basel II-reglerna, som länge varit under beredning, trädde i kraft i samband med kompletteringen av kreditinstitutslagen i februari. Ett viktigt projekt på betalningsområdet var EU-direktivet om betaltjänster som antogs våren 2007 i syfte att samordna lagstiftningen om betalningar inom EU och öka konkurrensen på marknaden för betalningar. Samtidigt eftersträvas säkrare och effektivare betalningstjänster.

Under 2007 bedrev banken en ovanligt livlig internationell verksamhet. Bankens företrädare deltog i det internationella samarbetet på sina respektive områden inom ramen för Eurosystemet och EU. Finland svarade för samordningen av ställningstagandena inom sin valkrets i Internationella valutafonden och lyckades påverka beredningen av den pågående förvaltningsreformen i fonden. Finlands Bank hade också många internationella kontakter i form av olika möten och konferenser. Chefdirektör Liikanen deltog i många tillställningar på olika håll i världen. Dessutom var banken värd för ett möte som centralbankscheferna i euroländerna höll i Finland.

Stabilitetsanalys och allmän övervakning av finansmarknaden

Finlands Bank offentliggör sin bedömning av den finansiella stabiliteten två gånger om året. Denna s.k. stabilitetsrapport informerar de finansiella aktörerna, andra myndigheter och allmänheten om risker i det finansiella systemet, eventuella hot mot stabiliteten och möjligheterna att förebygga dem. I sin stabilitetsrapport i december bedömde Finlands Bank att det finansiella systemet i Finland fortfarande är relativt stabilt och klarar av rentav mycket allvarliga störningar. Riskerna konstaterades visserligen ha ökat sedan den föregående rapporten publicerades, främst på grund av den internationella bankkrisen som härrörde från Förenta staterna.

Trots problemen på den internationella penningmarknaden hade kreditinstitutet i Finland

fortfarande ganska god likviditet. Därför deltog de inte i någon större utsträckning i de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna i Eurosystemet. Det ökade likviditetsbehovet i banksystemet i slutet av året visade sig i varje fall också i Finland, där efterfrågan på centralbanksfinansiering ökade under det sista kvartalet. De finländska kreditinstitutens andel i den likviditet som fördelades vid de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna i euroområdet var knappt 8 miljarder euro. Relativt sett minskade de finländska kreditinstitutens andel klart och stannade på 0,06 % jämfört med 0,53 % året innan. De finländska kreditinstitutens goda likviditet återspeglades i ett klart ökat intresse för finjusterande transaktioner som skärpte likviditeten. Bedömt utifrån bankernas utlånings- och inlåningsfaciliteter förblev kreditinstitutens likviditet god under året. Den ökade osäkerheten på finansmarknaden visade sig i Finland främst på så sätt att de finländska bankernas inlåning med avtalad löptid ökade kraftigt, till 19,7 miljarder euro från 2,7 miljarder euro året innan.

Finlands Banks finansiella tillgångar och förvaltningen av dem

Finlands Banks finansiella tillgångar består av valutareserven och fordringar i euro. Vid utgången av 2007 uppgick bankens finansiella tillgångar till omkring 13,7 miljarder euro. De finansiella tillgångarna utökades under 2007 med ca 1,5 miljarder euro. Andelen fordringar i euro ökade till ca 55 % av de finansiella tillgångarna.

Två externa bedömningar av förvaltningen av Finlands Banks finansiella tillgångar gjordes under året. Den ena gällde investeringsverksamheten och den andra riskhanteringen. Bedömningarna visade att Finlands Banks investeringsverksamhet och riskhantering var välskötta. De innehöll också nyttiga förslag till utveckling av verksamheten.

Största delen av Finlands Banks finansiella tillgångar är placerade i statspapper utgivna i nationell valuta av stater med hög kreditvärdighet. Dessutom kan omkring hälften av de finansiella tillgångarna placeras i skuldförbindelser, dvs. så kallade kreditportföljer, utgivna av andra emittenter i utvecklade industriländer och vissa mellanstatliga organ. Med kreditportföljen eftersträvas högre avkastning och bättre avkastning/risk genom breddning av urvalet till riskplaceringar. I kreditriskhanteringen är kreditkvalitetströsklar för emittenterna och en

effektiv spridning av placeringarna av central betydelse. Emittenternas kreditvärdighet ligger i snitt på nivån AAA.

ECB:s valutareserv förvaltas av de nationella centralbankerna i Eurosystemet. Reserverna består av fordringar i US-dollar och japanska yen och av guld. Utgångspunkten är att varje nationell centralbank förvaltar endast en portfölj. Finlands Bank förvaltar en del av ECB:s yenreserv. Eurosystemets eventuella valutainterventioner genomförs med ECB:s reserv, vilket innebär att säkerhets- och likviditetsmålen betonas i förvaltningen av reserven. Placeringsvalutornas andelar, den s.k. valutafördelningen, är fasta andelar. ECB fastställer normportföljer för de olika valutorna i reserven och bevakar kontinuerligt riskerna i och avkastningen på valutareserven. ECB:s valutareserv uppgick vid utgången av 2007 till ca 42,8 miljarder euro. Finlands Bank förvaltar för ECB:s räkning en andel på ca 717 miljoner euro av yenreserven.

Forskning och statistik

Finlands Banks ekonomiska forskning avser att bistå den penningpolitiska beredningen, utveckla bankens egen verksamhet och öka bankens externa inflytande. Finlands Banks mål är att uppnå internationell toppnivå inom vissa för banken centrala forskningsområden. På så sätt kan banken aktivt bidra till debatten om den monetära politiken och den finansiella utvecklingen både i Finland och internationellt. Forskningen vid forskningsinstitutet för transitionsekonomier (BOFIT), som finns i anknytning till banken, är till sin karaktär primärt tillämpad makroekonomisk forskning med tonvikt på penning- och valutapolitiska frågor. Målländer för forskningen är i första hand Ryssland och Kina, men i vissa fall behövs ett större material också om andra s.k. transitionsekonomier. I institutets verksamhet bildar forskningen en grund för analys- och expertarbetet, som i sin tur stöder forskningen.

Finlands Bank svarar för sammanställningen av den Finlandsstatistik som behövs för statistiken över finansinstitut, annan finansverksamhet och betalningsbalans i euroområdet samt den motsvarande nationella statistiken. Sammanställningen av den statistik som ECB behöver är en myndighetsuppgift som tilldelats Finlands Bank i gemenskapslagstiftningen. Bankens statistikenhet utför arbetet delvis i samarbete med Statistikcentralen.

Finlands Banks statistikenhet införde under året webbaserad insamling av källuppgifter för statistiken, vilket sker via en extern tjänsteleverantör. Datainsamlingen över webben kommer att utökas successivt till nya statistikområden. Också moderniseringen av systemen för statistikberäkning och statistiksammanställning fortsätter. Utbudet av statistisk information på Finlands Banks webbplats sågs över i februari och e-publiceringen utökades under hela året. De nya statistikprodukterna är interaktiva. Användaren kan själv bearbeta dem till yttre form och datainnehåll enligt sina egna behov.

Kontantförsörjning

Finlands Bank lade ned verksamheten vid Åbo-kontoret och utökade samtidigt maximibeloppet sedlar i depå på värdetransportföretagens uppräkningscentraler. I syfte att minska antalet värdetransporter och anknytande risker utökades också upplagringen av mynt.

Beloppet eurosedlar utgivna i Finland har ökat kraftigt i sex år nu. Årstillväxten 2007 var omkring en miljard euro. Sedelstockens relativa årstillväxt avtog något men var alltså närmare 15 %. I euro räknat svarade 50-, 500- och 20-eurosedlarna nästan helt för ökningen i sedelutgivningen.

Uppskattningsvis drygt en tredjedel av de sedlar som getts ut i Finland har hamnat utomlands, så antalet utgivna sedlar är inte längre någon bra indikator för antalet utelöpande sedlar i Finland eller användningen av kontanter. Kunderna tar också ut stora summor på bankkontoren för att använda pengarna i andra euroländer. Undersökningar visar att kontanternas och särskilt sedlarnas ökade popularitet i första hand beror på turism, import av begagnade bilar och andra större affärer i utlandet så som fastighetsköp.

Till skillnad från de flesta andra euroländer betalar kunderna i Finland nu med kort i dagligvaruhandeln betydligt oftare än kontant, även om kontantbetalningar fortfarande är vanliga när det gäller mindre summor. Under 2007 genomförde Eurosystemet två stora systemprojekt. Det nya betalningssystemet TARGET2 lanserades i vissa euroländer. Finlands Bank anslöt sig till systemet i februari 2008. Beslut har också fattats om att bygga en gemensam infrastruktur för värdepappersmarknaden, TARGET2-Securities, på TARGET2. Det blir ett stort och viktigt projekt för hela Eurosystemet.

Bankfullmäktiges bedömning

Bankfullmäktige anser att Finlands Bank har skött sina uppgifter väl under året.

FINLANDS BANKS BOKSLUT

Balansräkning, miljoner euro

	31.12.2007	31.12.2006
TILLGÅNGAR		
<i>Guld och guldfordringar (1)</i>	896	761
<i>Fordringar i utländsk valuta på hemmahörande utanför euroområdet (2)</i>	4 515	4 750
Fordringar på Internationella valutafonden (IMF)	260	279
Banktillgodohavanden, värdepapper, lån och andra tillgångar	4 254	4 470
<i>Fordringar i utländsk valuta på hemmahörande i euroområdet (3)</i>	1 394	1 061
<i>Fordringar i euro på hemmahörande utanför euroområdet (4)</i>	394	368
<i>Fordringar i euro på kreditinstitut i euroområdet relaterade till penningpolitiska transaktioner (5)</i>	230	1 025
Huvudsakliga refinansieringstransaktioner	30	500
Långfristiga refinansieringstransaktioner	200	525
<i>Övriga fordringar i euro på kreditinstitut i euroområdet (6)</i>	3	60
<i>Värdepapper i euro utgivna av hemmahörande i euroområdet (7)</i>	6 863	4 998
<i>Fordringar inom Eurosystemet (8)</i>	7 465	5 886
Andel av ECB:s kapital	73	74
Fordran för överförd valuta-reserv	717	717
Fordringar avseende TARGET och korrespondentbankskonton (netto)	2 951	1 157
Nettofordran för tilldelade eurosedlar inom Eurosystemet	3 724	3 938
<i>Övriga tillgångar (9)</i>	1 048	933
Euroområdets mynt	24	25
Materiella och immateriella anläggningstillgångar	196	204
Övriga omsättningstillgångar	508	488
Diverse	320	216
Summa tillgångar	22 809	19 843

På grund av avrundning stämmer inte alltid totalsummorna.

	31.12.2007	31.12.2006
SKULDER		
<i>Utelöpande sedlar (1)</i>	11 148	10 419
<i>Skulder i euro till kreditinstitut i euroområdet relaterade till penningpolitiska transaktioner (2)</i>	5 910	3 766
RTGS-konton (inklusive kassakrav).....	2 901	3 765
Inlåningsfacilitet	9	1
Inlåning med fast löptid (likviditetsindragande finjusterande transaktioner).....	3 000	–
<i>Skulder i euro till övriga hemmahörande i euroområdet (3)</i>	0	0
<i>Skulder i euro till hemmahörande utanför euroområdet (4)</i>	4	4
<i>Skulder i utländsk valuta till hemmahörande i euroområdet (5)</i>	0	0
<i>Skulder i utländsk valuta till hemmahörande utanför euroområdet (6)</i>	88	0
<i>Motpost till särskilda dragningsrätter som tilldelats av IMF (7)</i>	153	163
<i>Skulder inom Eurosystemet (8)</i>	0	0
<i>Övriga skulder (9)</i>	171	162
<i>Värderegleringskonto (10)</i>	854	762
<i>Avsättningar (11)</i>	2 368	2 676
<i>Eget kapital (12)</i>	1 704	1 596
Grundfond.....	841	841
Reservfond.....	863	756
<i>Årets vinst (13)</i>	410	293
Summa skulder	22 809	19 843

Resultaträkning, miljoner euro

	31.12.2007	31.12.2006
<i>Ränteintäkter (1)</i>	709	528
<i>Räntekostnader (2)</i>	-146	-100
RÄNTENETTO (3)	563	428
<i>Realiserade vinster och förluster av valutakursdifferenser (4)</i>	-379	-56
<i>Realiserade prisdifferenser på värdepapper (5)</i>	-34	-100
<i>Förändring av avsättningar för valutakurs- och prisrisker (6)</i>	413	156
NETTORESULTAT AV FINANSIELLA TRANSAKTIONER	563	428
<i>Nettoandel av monetära inkomster (7)</i>	8	5
<i>Andel av ECB:s vinst (8)</i>	-	-
<i>Övriga intäkter från centralbanksverksamheten (9)</i>	3	3
RESULTAT AV CENTRALBANKSVERKSAMHETEN	574	437
<i>Övriga intäkter (10)</i>	29	31
Verksamhetskostnader	-108	-95
<i>Personalkostnader (11)</i>	-68	-57
<i>Administrationskostnader (12)</i>	-26	-25
<i>Avskrivningar av anläggningstillgångar (13)</i>	-8	-7
<i>Sedelproduktionskostnader (14)</i>	-4	-5
<i>Övriga kostnader (15)</i>	-2	-1
VERKSAMHETSRESULTAT	495	373
Pensionsfondens resultat	21	18
<i>Pensionsfondens intäkter (16)</i>	47	39
<i>Pensionsfondens kostnader (17)</i>	-26	-21
<i>Förändring av avsättningar (18)</i>	-106	-98
ÅRETS RESULTAT (19)	410	293

Bokslutsbilagor, miljoner euro

	31.12.2007		31.12.2006	
<i>Futurkontrakt i utländsk valuta</i>				
Köpekontrakt	22,6		3,0	
Säljkontrakt	48,5		703,9	
<i>Aktier och andelar, nominellt värde</i>				
Internationella regleringsbanken ¹	22,4	(1,96 %)	22,4	(1,96 %)
Bostadsaktier	6,2		6,2	
Övriga aktier och andelar	0,1		0,1	
Summa	28,6		28,6	
Kalkylmässig andel av Värdepapperscentralens fond	0,3		0,3	
<i>Pensionsåtaganden</i>				
Finlands Banks pensionsåtaganden	489,5		478,0	
– Därav täckt genom avsättningar	479,1		459,2	
<i>Finlands Banks intressekontor</i>				
Inlåning	17,9		18,6	
Utlåning	5,0		4,6	

¹ Inom parentes Finlands Banks relativa ägarandel av utelöpande BIS-aktier. Tidigare redovisades den procentuella ägarandelen av BIS potentiella maximala aktiekapital.

Finlands Banks fastigheter

<i>Fastighet</i>	<i>Adress</i>	<i>Byggnadsår</i>	<i>Volym ca m³</i>
Helsingfors	Fredsgatan 16	1883/1961/2006	49 500
	Fredsgatan 19	1954	38 790
	Snellmansgatan 6 ¹	1857/1892/2001	26 930
	Snellmansgatan 2 ¹	1901/2003	3 200
	Ramsöuddsvägen 34	1920/1983/1998	4 600
Kuopio	Puutarhakatu 4	1993	11 900
Tammerfors	Hämeenkatu 13 b ¹	1942	36 000
Uleåborg	Kajaaninkatu 8	1973	17 700
Vanda	Säkerhetsdalsvägen 1	1979	311 500
Åbo	Slottsgatan 20	1914	10 500
Enare	Saariselkä	1968/1976/1998	6 100

¹ Överfört till Finlands Banks pensionsfond 1.1.2002.

Bankfullmäktige har beslutat att vinsten, 410 091 784,20 euro, disponeras så att 160 091 784,20 euro överförs till reservfonden och 250 000 000,00 euro reserveras för statens behov.

Redovisningsprinciper

1. Generella redovisningsprinciper

Finlands Bank tillämpar de redovisningsprinciper och -metoder som antagits av ECB-rådet, och boksluten upprättas enligt dessa harmoniserade principer. Enligt 11 § i lagen om Finlands Bank fastställer bankfullmäktige grunderna för bankens bokslut på framställning av direktionen.

Finlands Banks resultaträkning innehåller också intäkterna och kostnaderna för Finlands Banks pensionsfond och Finansinspektionen. Pensionsfondens placeringsportfölj värderas månatligen till marknadsvärdet på månadens sista dag.

2. Värderingsprinciper för tillgångar och skulder i utländsk valuta och guld

Tillgångarna och skulderna i utländsk valuta och gullet omräknas i bokslutet till euro enligt kurserna på balansdagen. Posterna värderas valuta för valuta. Värderingsdifferenser som beror på valutakurser redovisas separat från differenser som beror på prisförändringar på värdepapper. Orealiserade vinster redovisas på värdepapperskontot och orealiserade förluster i resultaträkningen. Differenser som beror på pris- och kursförändringar avseende guld redovisas i en post. Under räkenskapsåret realiserade valutakursvinster och -förluster redovisas till daglig nettogenomsnittskurs. Följande kurser har använts i bokslutet:

Valuta	2007	2006
US-dollar	1,4721	1,31700
Japanska yen	164,93000	156,93000
Australiska dollar	1,67570	1,66910
Norska kronor	7,95800	8,23800
Danska kronor	7,45830	7,45600
Svenska kronor	9,44150	9,04040
Schweiziska franc	1,65470	1,60690
Brittiska pund	0,73335	0,67150
Kanadensiska dollar	1,44490	1,52810
Särskilda dragningsrätter (SDR)	0,93110	0,87596
Guld	568,23600	482,68800

3. Värderings- och periodiseringsprinciper för värdepapper m.m.

Intäkterna och kostnaderna redovisas på upplupen basis. Realiserade intäkter och kostnader resultatförs. Differensen mellan anskaffningskostnaden och det nominella värdet för värde-

papperet periodiseras under löptiden. Vinster och förluster på grund av förändringar i värdepapperspriserna redovisas enligt genomsnittskostnadsmetoden.

Orealiserade vinster redovisas i balansräkningen på ett värdepapperskonto. Orealiserade förluster resultatförs om de överstiger de tidigare omvärderingsvinster som tagits upp på värdepapperskontot i balansräkningen. Resultatförda, orealiserade förluster återförs inte under följande räkenskapsår. Både värdepapperen i utländsk valuta och värdepapperen i euro värderas enligt värdepappersslag. Om orealiserade förluster i ett värdepappersslag eller i en valuta resultatförs i bokslutet justeras genomsnittspriset för värdepappersslaget eller nettogenomsnittskursen för valutan på motsvarande sätt före ingången av följande räkenskapsår.

Återförsäljningsförbindelser avseende värdepapper, dvs. omvända repor, upptas i balansräkningen som utlåning mot säkerhet på tillgångssidan. Återköpsavtal, dvs. repor, redovisas i balansräkningen som inlåning mot säkerhet på skuldsidan. Värdepapper som sålts genom repor kvarstår i Finlands Banks balansräkning.

Pensionsfondens placeringsportfölj värderas månatligen till marknadsvärdet månadens sista dag enligt rapport från de externa portföljförvaltarna.

4. Redovisningsprinciper för fordringar och skulder inom ECBS

Transaktioner mellan EU-ländernas nationella centralbanker hanteras i första hand i TARGET-systemet, som är ett transeuropeiskt automatiserat system för bruttoavveckling av betalningar i realtid. Transaktionerna genererar bilaterala fordringar och skulder på konton som EU:s centralbanker håller för varandra. Dessa fordringar och skulder nettoredo visas så att ECB är motpart gentemot båda parterna. Varje nationell centralbank har således endast en nettoposition gentemot ECB.

5. Redovisningsprinciper för anläggningstillgångar

Från och med räkenskapsåret 1999 har anläggningstillgångarna värderats till anskaffningskostnaden minus avskrivningar. Linjär avskrivning tillämpas. De linjära avskrivningarna görs under den förväntade ekonomiska livslängden för anläggningstillgångarna i regel med början kalendermånaden efter förvärvet.

Motposten till byggnader och markområden som i balansräkningen för 1999 aktiverats till marknadsvärde är värderegleringskontot. Avskrivningarna på byggnaderna har redovisats mot värderegleringskontot så att de inte påverkar resultatet.

De ekonomiska livslängderna är följande:

- datorer, kringutrustning och program, bilar: 4 år
- maskiner och inventarier: 10 år
- byggnader: 25 år.

Anläggningstillgångar värda under 10 000 euro bortskrivs under anskaffningsåret.

6. Utelöpande sedlar

ECB och de nationella centralbankerna i euroområdet, som tillsammans bildar Eurosystemet, har sedan den 1 januari 2002 gett ut eurosedlar.^{1,2} Efter att Slovenien anslöt sig till Eurosystemet den 1 januari 2007 finns det sammanlagt 13 nationella centralbanker. Det totala värdet av utelöpande eurosedlar fördelas på centralbankerna den sista bankdagen i respektive månad enligt fördelningsnyckeln för sedlar.³ ECB har tilldelats 8 % av det totala värdet av utelöpande eurosedlar och resterande 92 % har fördelats på de nationella centralbankerna enligt fördelningsnyckeln för ECB:s kapital. Andelen redovisas i balansräkningen i skuldposten ”Utelöpande sedlar”. Skillnaden mellan värdet av eurosedlar som tilldelats den nationella centralbanken enligt sedelfördelningsnyckeln och värdet av eurosedlar som centralbanken faktiskt satt i omlopp bildar en räntebärande fordran eller skuld inom Eurosystemet. Dessa räntebärande ⁴ fordringar eller skulder redovisas i delposten ”Fordringar/skulder inom Eurosystemet: nettofordran/nettoskuld för tilldelade eurosedlar inom Eurosystemet”. Finlands Bank redovisar en nettofordran.

1 Europeiska centralbankens beslut av den 6 december 2001 om utgivningen av eurosedlar (ECB/2001/15).

2 Slovenien anslöt sig till Eurosystemet den 1 januari 2007 varefter Eurosystemet består av 13 länder.

3 Fördelningsnyckeln för sedlar har härletts ur de procentandelar som erhålls genom att ECB:s andel avräknas från det totala värdet av utgivna eurosedlar och det resterande beloppet, som utgör de nationella centralbankernas andel, delas enligt fördelningsnyckeln för ECB:s kapital.

4 Europeiska centralbankens beslut av den 6 december 2001 om fördelning av de monetära inkomsterna för de deltagande medlemsstaternas nationella centralbanker från och med räkenskapsåret 2002 (ECB/2001/16).

Fordringar och skulder för eurosedlar inom Eurosystemet justeras 2002–2007 med ett utjämningsbelopp för att den relativa inkomstfördelningen mellan de nationella centralbankerna inte ska förändras väsentligt från åren innan. Justeringarna görs för skillnaden mellan det genomsnittliga värdet av utelöpande sedlar för varje nationell centralbank under perioden juli 1999–juni 2001 och det genomsnittliga värdet av sedlar som centralbanken under denna period hade blivit tilldelad enligt kapitalfördelningsnyckeln. Utjämningsbeloppen minskas stegvis varje år fram till den 31 december 2007.

Efter 2007 kommer de monetära inkomsterna att fördelas fullt ut i förhållande till de nationella centralbankernas inbetalda andelar av ECB:s kapital. Ränteuträkterna och -kostnaderna på dessa poster nettas över ECB:s konton och redovisas i posten ”Räntenetto”. Fördelningsnyckeln för ECB:s kapital justeras när nya medlemsstater ansluter sig till Eurosystemet.

De monetära inkomsterna, som ECB intjänar från sin andel på 8 % av det totala värdet utelöpande sedlar, fördelas i regel på de nationella centralbankerna.⁵ För 2004 fördelades de monetära inkomsterna inte, då ECB:s vinst för året understeg bankens andel av inkomsten från utelöpande eurosedlar. Från och med 2005 har ECB:s andel av de monetära inkomsterna inte delats ut utan avsatts för ECB:s valutakurs- och prisrisker.

Fördelningsnyckeln för teckning av ECB:s kapital

	1.1.2007 %
Nationale Bank van België/	
Banque Nationale de Belgique	2,4708
Deutsche Bundesbank	20,5211
Bank of Greece	1,8168
Banco de España	7,5498
Banque de France	14,3875
Central Bank and Financial Services	
Authority of Ireland	0,8885
Banca d'Italia	12,5297
Banque centrale du Luxembourg	0,1575
De Nederlandsche Bank	3,8937
Oesterreichische Nationalbank	2,0159
Banco de Portugal	1,7137
Finlands Bank	1,2448
Banka Slovenije	0,3194
<i>Delsumma för Eurosystemet</i>	69,5092
Danmarks Nationalbank	1,5138
Sveriges riksbank	2,3313

5 ECB:s beslut (ECB/2005/11).

Bank of England	13,9337
Česká národní banka	1,3880
Eesti Pank	0,1703
Central Bank of Cyprus	0,1249
Latvijas Banka	0,2813
Lietuvos bankas	0,4178
Magyar Nemzeti Bank	1,3141
Central Bank of Malta	0,0622
Narodowy Bank Polski	4,8748
Národná banka Slovenska	0,6765
Българска народна банка	0,8833
Banca Națională a României	2,5188
Delsumma för nationella centralbanker utanför euroområdet	30,4908
Totalt	100,0000

7. Förändringar i redovisningsprinciperna

Redovisningsprinciperna för bokslutet har inte förändrats under 2007.

8. Monetära inkomster

Inkomsterna för de nationella centralbankerna då de fullgör monetära uppgifter för Europeiska centralbankssystemet ska beräknas och fördelas i enlighet med stadgan och de beslut som fattas av Europeiska centralbankens råd.

9. Pensionsfond

År 2001 beslutades att Finlands Banks pensionsåtagande skulle hanteras genom en pensionsfond i bankens balansräkning. Syftet med arrangemanget, som trädde i kraft vid början av 2002, är att sörja för att tillgångarna för täckning av bankens pensionsåtagande placeras med högsta möjliga avkastning. En separat årsredovisning upprättas för pensionsfonden. Fondens tillgångar redovisas under övriga tillgångar i bankens balansräkning.

ECBS harmoniserade redovisningsprinciper gäller inte pensionsfondens bokföring. Bokslutet upprättas enligt marknadsvärdet på årets sista dag. Fastigheterna upptas i balansräkningen till värdet vid överföringstidpunkten efter avskrivningar. Till den del byggnaderna skrivits upp i balansräkningen redovisas motsvarande avskrivningar mot återförda uppskrivningar utan resultatverkan.

10. Principer för redovisning av avsättningar

Avsättningar kan göras i bokslutet om detta är nödvändigt för att trygga realvärdet av bankens fonder eller för att utjämna sådana variationer i resultatet som orsakas av förändringar i valuta-

kurserna eller marknadspriserna på värdepapper.

I bokslutet kan göras de avsättningar som är nödvändiga för att täcka bankens pensionsåtagande.

11. Åtaganden utanför balansräkningen

Vinster och förluster av poster utanför balansräkningen behandlas på samma sätt som vinster och förluster av poster i balansräkningen. Valutaterminerna inräknas i nettogenomsnittskostnaden för valutapositionen.

Noter till balansräkningen

Tillgångar

1. Guld och guldfordringar

Finlands Bank har 1 576 523 troy uns guld (1 troy uns = 31,103 g) som i bokslutet upptagits till marknadsvärde. Vid början av 1999 överförde Finlands Bank, i likhet med de övriga nationella centralbankerna i Eurosystemet, cirka 20 % av sitt guld till ECB.

Guld	31.12.2007	31.12.2006
Kvantitet (mn troy uns)	1,6	1,6
Pris per troy uns guld (euro)	568,2	482,69
Marknadsvärde (mn euro)	895,8	760,9
Förändring av marknadsvärdet (mn euro)	134,9	75,2

2. Fordringar i utländsk valuta på hemmahörande utanför euroområdet

I posten ingår till valutarenserven hänförliga valutaforordringar på hemmahörande utanför euroområdet samt innehav av särskilda dragningsrätter (SDR) som tilldelats av Internationella valutafonden (IMF).

Fordringar i utländsk valuta på IMF

	31.12.2007		31.12.2006	
	Mn euro	Mn SDR	Mn euro	Mn SDR
Reservposition i IMF	89,0	82,9	126,3	110,6
Särskilda dragningsrätter	165,1	153,7	146,6	128,4
Övriga forordringar på IMF	6,2	5,8	6,6	5,8
Summa	260,3	242,4	279,5	244,8

Kursen mellan euro och SDR 2006 och 2007

	2007	2006
Vid utgången av mars	0,88	0,84
Vid utgången av juni	0,89	0,86
Vid utgången av september	0,91	0,86
Vid utgången av december	0,93	0,88

Finlands medlemsandel i valutafonden är 1 263,8 miljoner SDR. Reservpositionen är den del av Finlands medlemsandel som har betalats till IMF i utländsk valuta. Den andra delen av medlemsandelen har betalats i mark. Denna del har valutafonden lånat tillbaka till Finlands Bank. Den i mark betalda medlemsandelens nettoeffekt på Finlands Banks balansräkning är noll, eftersom fordran och skulden redovisas i samma balanspost.

Finlands Banks innehav av särskilda dragningsrätter (Special Drawing Rights, SDR) uppgår till 165,1 miljoner euro. De utgör en valutareserv som IMF har lagt upp och fördelat på sina medlemsländer. Särskilda dragningsrätter används i valutahandeln på samma sätt som normala valutor. Postens värde förändras genom valutahandeln mellan medlemsländerna. Postens storlek påverkas också av erhållna och utbetalda räntor och vinstandelen i IMF.

Finlands Banks fordringar på Internationella valutafonden uppgår totalt till 260,3 miljoner euro. Vid utgången av 2007 var kursen mellan SDR och euro 1 SDR = 1,074 euro. Eftersom marknadskursen var lägre än mittkursen 2007 resultatfördes värderingsförlusterna enligt redovisningsreglerna.

Fordringar i utländsk valuta på hemmahörande utanför euroområdet

Utöver IMF-posterna redovisas här banktillgodohavanden, värdepapper och andra fordringar i utländsk valuta på hemmahörande utanför euroområdet.

Fordringar i utländsk valuta på hemmahörande utanför euroområdet

	31.12.2007	31.12.2006
	Mn euro	Mn euro
Banktillgodohavanden	247,0	164,9
Räntebärande värdepapper	3 675,8	3 868,5
Diskonteringsinstrument	331,1	338,2
Övriga fordringar	0,5	98,9
Summa	4 254,4	4 470,5

Finlands Bank överförde vid början av 1999 en del av sina fordringar i dollar och yen till ECB.

Valutafördelning av värdepapper i utländsk valuta utgivna av hemmahörande utanför euroområdet

Valuta	31.12.2007		31.12.2006	
	Mn euro	%	Mn euro	%
Brittiska pund	1 490,4	37,2	1 586,0	37,7
Schweiziska franc	400,0	10,0	391,0	9,3
US-dollar	1 794,4	44,8	1 900,6	45,2
Japanska yen	322,0	8,0	329,1	7,8
Summa	4 006,8	100,0	4 206,7	100,0

Löptidsfördelning av värdepapper i utländsk valuta utgivna av hemmahörande utanför euroområdet

Löptid	31.12.2007		31.12.2006	
	Mn euro	%	Mn euro	%
Under 1 år	865,0	21,6	1 012,4	24,1
1–2 år	970,6	24,2	487,2	11,6
Över 2 år	2 171,2	54,2	2 707,1	64,4
Summa	4 006,8	100,0	4 206,7	100,0

3. Fordringar i utländsk valuta på hemmahörande i euroområdet

Denna post består av banktillgodohavanden, värdepapper och övriga fordringar i utländsk valuta på hemmahörande i euroområdet. I posten ingår också fordringar på 363,8 miljoner euro relaterade till reverserade transaktioner som genomfördes med motparter i euroområdet i samband med Term Auction Facility-programmet i US-dollar. Inom programmet tillhandahöll Federal Reserve ECB 20 miljarder US-dollar i form av ett temporärt ömsesidigt sedelfondsarrangemang i syfte att erbjuda Eurosystemets motparter kortfristig finansiering i US-dollar. Samtidigt genomförde ECB swappar med de nationella centralbankerna i euroområdet. De använde i sin tur de medel som uppstod för att genomföra likvidiserande transaktioner med Eurosystemets motparter.

Poster utanför balansräkningen: Valutaswappar och valutaterminer

Posterna utanför balansräkningen består av åtaganden mot ECB på 363,8 miljoner euro avseende terminer som var utestående den 31 december 2007. Dessa åtaganden uppkom till följd av den finansiering i US-dollar som Federal Reserve tillhandahöll inom Term Auction Facility-programmet.

Fordringar i utländsk valuta på hemmahörande i euroområdet

	31.12.2007		31.12.2006	
	Mn euro		Mn euro	
Banktillgodohavanden	446,2		98,4	
Räntebärande värdepapper	932,1		787,1	
Diskonteringsinstrument	15,4		156,4	
Övriga fordringar	0,7		19,5	
Summa	1 394,4		1 061,4	

Valutafördelning av värdepapper i utländsk valuta utgivna av hemmahörande i euroområdet

Valuta	31.12.2007		31.12.2006	
	Mn euro	%	Mn euro	%
Brittiska pund	392,8	41,5	303,3	32,1
Schweiziska franc	10,0	1,1	28,9	3,1
US-dollar	544,7	57,5	611,3	64,8
Summa	947,5	100,0	943,5	100,0

Löptidsfördelning av värdepapper i utländsk valuta utgivna av hemmahörande i euroområdet

Löptid	31.12.2007		31.12.2006	
	Mn euro	%	Mn euro	%
Under 1 år	189,0	19,9	321,1	34,0
1–2 år	176,7	18,6	161,3	17,1
Över 2 år	581,8	61,4	461,0	48,9
Summa	947,5	100,0	943,5	100,0

4. Fordringar i euro på hemmahörande utanför euroområdet

Här ingår banktillgodohavanden i euro utanför euroområdet, räntebärande värdepapper och diskonteringsinstrument utgivna utanför euroområdet och fordringar i euro på Internationella regleringsbanken (BIS).

Fordringar i euro på hemmahörande utanför euroområdet

	31.12.2007		31.12.2006	
	Mn euro		Mn euro	
Banktillgodohavanden	129,0		145,5	
Räntebärande värdepapper	264,7		65,0	
Diskonteringsinstrument	0,0		156,8	
Övriga fordringar	0,6		0,5	
Summa	394,3		367,8	

Löptidsfördelning av värdepapper i euro utgivna av hemmahörande utanför euroområdet

Löptid	31.12.2007		31.12.2006	
	Mn euro	%	Mn euro	%
Under 1 år	30,0	11,3	221,8	100,0
1–2 år	50,0	18,9	0,0	0,0
Över 2 år	184,7	69,8	0,0	0,0
Summa	264,7	100,0	221,8	100,0

5. Fordringar i euro på kreditinstitut i euroområdet relaterade till penningpolitiska transaktioner

Denna post består av penningpolitiska instrument som Finlands Bank använder för att genomföra den monetära politiken som en del av Eurosystemet. Posten består av räntebärande fordringar på finländska kreditinstitut och dess storlek är beroende av de finländska kreditinstitutens likviditetsbehov.

De huvudsakliga refinansieringstransaktionerna är likvidiserande transaktioner som genomförs som standardiserade anbudsförfaranden varje vecka. De huvudsakliga refinansieringstransaktionerna spelar en nyckelroll när det gäller att uppfylla syftet med Eurosystemets marknadsoperationer och genom dem tillförs merparten av likviditeten i den finansiella sektorn. Fordringarna relaterade till huvudsakliga refinansieringstransaktioner uppgick vid utgången av 2007 till 30 miljoner euro.

De långfristiga refinansieringstransaktionerna är likvidiserande reverserade transaktioner som genomförs varje månad som standardiserade anbudsförfaranden. Fordringarna relaterade till dem var 200 miljoner euro.

Fordringar i euro på kreditinstitut i euroområdet relaterade till penningpolitiska transaktioner

	31.12.2007	31.12.2006
	Mn euro	Mn euro
Huvudsakliga refinansieringstransaktioner	30,0	500,0
Långfristiga refinansieringstransaktioner	200,0	525,2
Summa	230,0	1 025,2

6. Övriga fordringar i euro på kreditinstitut i euroområdet

Här ingår banktillgodohavanden i euro och konton i kreditinstitut i euroområdet. Posten uppgick 2007 till 3,2 miljoner euro. År 2006 var motsvarande belopp 60 miljoner euro.

7. Värdepapper i euro utgivna av hemmahörande utanför euroområdet

Posten innehåller räntebärande värdepapper och diskonteringsinstrument utgivna i euroområdet. I februari–mars 2006 omfördelade banken sina finansiella tillgångar genom att byta ut sina placeringar i svenska och danska kronor mot euro. Före 2006 hade banken inga placeringar i euro.

Värdepapper i euro utgivna av hemmahörande i euroområdet

	31.12.2007 Mn euro	31.12.2006 Mn euro
Räntebärande värdepapper	6 839,1	4 759,7
Diskonteringsinstrument	24,0	238,4
Summa	6 863,1	4 998,1

Löptidsfördelning av värdepapper i euro utgivna av hemmahörande i euroområdet

Löptid	31.12.2007		31.12.2006	
	Mn euro	%	Mn euro	%
Under 1 år	1 423,2	20,7	957,5	19,2
1–2 år	1 540,2	22,4	1 096,9	21,9
Över 2 år	3 899,7	56,8	2 943,7	58,9
Summa	6 863,1	100,0	4 998,1	100,0

8. Fordringar inom Eurosystemet

Här ingår fordringar inom Eurosystemet enligt följande:

- Andel av ECB:s kapital
- Fordran för överförd valutareserv
- Fordringar avseende TARGET och korrespondentbankskonton
- Nettofordran för tilldelade eurosedlar inom Eurosystemet

Varje nationell centralbank i Eurosystemet har en andel av ECB:s kapital som fördelas enligt en s.k. fördelningsnyckel. Fördelningsnyckeln baseras på antalet invånare och bruttonationalprodukten i respektive land. Fördelningsnyckeln justeras med fem års mellanrum och när nya medlemmar

ansluter sig till EU. Finlands procentuella andel av ECB:s kapital har sedan den 1 januari 2007 varit 1,2448 %.

Posten under rubriken ”Fordran för överförd valutareserv” består av den del av valutareserven som Finlands Bank har överfört till ECB. Överföringen skedde i samband med övergången till Eurosystemet. På denna fordran betalas en ränta som baserar sig på den senaste tillgängliga marginalräntan på Eurosystemets huvudsakliga refinansieringstransaktioner, fransett guld, på vilket ingen ränta betalas. Fordran är i euro och värdet lika med dess värde vid tidpunkten för överföringen.

Här ingår nettosalda på TARGET-kontona om Finlands Bank på balansdagen har en fordran på Eurosystemet.

Nettofordran för tilldelade eurosedlar inom Eurosystemet består av en CSM-post (Capital Share Mechanism) enligt fördelningsnyckeln för kapital minskat med posten ”ECB issue”. Med CSM-talet korrigeras sedlarna i omlopp i centralbankens balansräkning i enlighet med fördelningsnyckeln. ECB issue uttrycker ECB:s andel (8 %) av de utelöpande sedlarna. Motposterna för bägge posterna redovisas i balansräkningen i skuldposten ”Utelöpande sedlar”.

9. Övriga tillgångar

I posten ingår mynt, anläggningstillgångar (byggnader, maskiner och inventarier) och investeringstillgångar (aktier och andelar). Vidare ingår pensionsfondens tillgångar och placeringar, poster som hänför sig till värderingen av poster utanför balansräkningen samt förutbetalda kostnader och upplupna intäkter och övriga tillgångar.

Materiella anläggningstillgångar

	31.12.2007		31.12.2006	
	Bokfört värde Mn euro	Avskrivningar Mn euro	Bokfört värde Mn euro	Avskrivningar Mn euro
Markområden	11,4	–	11,4	–
Byggnader	167,2	1,7	173,7	0,9
Maskiner och inventarier	10,9	2,8	11,4	2,7
Konst och numismatisk samling	0,4	–	0,3	–
Pensionsfondens markområden och byggnader	40,2	1,0	41,4	1,0
Summa	230,1	5,5	238,2	4,6

Immateriella anläggningstillgångar

	31.12.2007		31.12.2006	
	Bokfört värde Mn euro	Avskrivningar Mn euro	Bokfört värde Mn euro	Avskrivningar Mn euro
Datasystem	6,10	3,10	6,80	3,10
Summa	6,10	3,10	6,80	3,10

Övriga tillgångar

	31.12.2007		31.12.2006	
	Mn euro		Mn euro	
Euroområdets mynt		24,2		25,5
Aktier och andelar		29,2		29,2
Pensionsfondens investeringar		438,9		417,8
Förutbetalda kostnader och upplupna intäkter		312,3		212,5
Övriga tillgångar		7,8		3,5
Summa		812,4		688,5

Skulder

1. Utelöpande sedlar

Posten består av Finlands Banks andel av totalvärdet av utelöpande eurosedlar tilldelad enligt fördelningsnyckeln och justerad för ECB:s andel. Andelen utgjorde 2007 totalt 11 147,6 miljoner euro.

Utelöpande sedlar	31.12.2007		31.12.2006	
	Mn euro		Mn euro	
5 euro		97,7		92,5
10 euro		75,1		84,1
20 euro		1 764,7		1 614,3
50 euro		3 066,4		2 524,1
100 euro		150,0		194,3
200 euro		281,6		266,6
500 euro		1 995,7		1 710,9
Summa eurosedlar		7 431,2		6 487,0
ECB issue		-969,4		-906,0
CSM-tal		4 685,8		4 838,4
Utelöpande sedlar enligt kapitalfördelningsnyckeln	11 147,6		10 419,4	

2. Skulder i euro till kreditinstitut i euroområdet relaterade till penningpolitiska transaktioner

Posten består av räntebärande förpliktelser mot kreditinstituten, saldonga på kreditinstitutens RTGS-konton och kreditinstitutens insättningar över natten. Denna post uppstår till följd av den

monetära politik som Finlands Bank genomför som en del av Eurosystemet. Syftet med kassakravssystemet är att jämna ut penningmarknadsräntorna och öka behovet av strukturell centralbanksfinansiering. De dagliga saldona på kreditinstitutens RTGS-konton under uppfyllandeperioden ska i genomsnitt vara minst lika stora som deras kassakrav.

3. Skulder i euro till övriga hemmahörande i euroområdet

I posten ingår skulder i euro till andra kreditinstitut än sådana som omfattas av kassakravet.

4. Skulder i euro till hemmahörande utanför euroområdet

Här upptas saldona på konton i Finlands Bank som innehas av internationella organisationer och banker utanför euroområdet.

5. Skulder i utländsk valuta till hemmahörande i euroområdet

I posten redovisas Statskontorets insättningar i valuta för egna betalningar.

6. Skulder i utländsk valuta till hemmahörande utanför euroområdet

Repor för förvaltning av valutareserven redovisas här.

7. Motpost till särskilda dragningsrätter som tilldelats av IMF

I denna post redovisas Finlands Banks skuld motsvarande de särskilda dragningsrätterna (jfr motsvarande post under tillgångar). Till en början var de särskilda dragningsrätterna och deras motpost lika stora. Till följd av SDR-handel var fordringarna relaterade till särskilda dragningsrätter vid utgången av 2007 mindre än motposten. Motposten uppgår till 142,7 miljoner SDR och har varit oförändrad under många år, eftersom den inte används för handel.

8. Skulder inom Eurosystemet

Här ingår saldona på TARGET-kontona om Finlands Bank har en skuld till Eurosystemet. Skulder och fordringar inom Eurosystemet specificeras i noten till posten "Fordringar inom Eurosystemet" på tillgångssidan i balansräkningen.

9. Övriga skulder

Övriga skulder	31.12.2007 Mn euro	31.12.2006 Mn euro
Utelöpande marksedlar	132,0	134,2
Upplupna kostnader och förutbetalda intäkter	15,0	16,6
Leverantörsskulder	0,8	1,3
Övriga skulder	23,0	9,4
Totalt	170,8	161,5

10. Värderingskonto

Här redovisas uppskrivningar av markområden och byggnader samt värderingsdifferenser beroende på ändrad redovisningspraxis. I posten ingår också orealiserade värderingsvinster på grund av marknadsvärdering av valutaposter och värdepapper. Posten ökade med 91 miljoner euro från året innan. Av beloppet beror 81 miljoner på uppskrivning av värdepapper. Att euron förstärktes mot övriga valutor påverkade posten med -117 miljoner euro och kompensades av en prisökning på guld (135 miljoner euro). I posten ingår också ett avdrag på 8 miljoner euro som uppstår som motpost till avskrivningar på byggnader.

11. Avsättningar

Enligt 20 § i lagen om Finlands Bank kan avsättningar göras i bokslutet, om detta är nödvändigt för att trygga realvärdet av bankens fonder eller för att utjämna sådana variationer i resultatet som orsakas av förändringar i valutakurserna eller marknadspriserna på värdepapper. Avsättningarna uppgår till 1 888,6 miljoner euro. Nettoförändringen består av 413,4 miljoner euro i

upplösta avsättningar för valutakurs- och prisrisker och 85 miljoner euro i nya avsättningar för att trygga realvärdet av eget kapital.

I bokslutet har dessutom gjorts en avsättning för täckning av pensionsåtagandet. Finlands Banks pensionsåtagande uppgår sammanlagt till 489 miljoner euro, varav 97,9 % eller 479 miljoner euro är täckt.

12. Eget kapital

Här ingår bankens grundfond och reservfond. Om bankens bokslut uppvisar förlust ska denna enligt 21 § i lagen om Finlands Bank täckas med medel ur reservfonden. Till den del reservfonden inte räcker för ändamålet kan förlusten tills vidare lämnas utan täckning. De följande årens vinst ska i första hand användas till att täcka förluster som lämnats utan täckning.

Eget kapital (mn euro)	31.12.2007	31.12.2006
Grundfond	840,9	840,9
Reservfond	862,7	755,5
Summa eget kapital	1 703,6	1 596,4

Årets resultat (mn euro)	2007	2006
Utdelning till staten	250,0	186,0
Finlands Banks andel av vinsten (överförs till reservfonden)	160,1	107,2
Summa	410,1	293,2

13. Årets vinst

Vinsten för räkenskapsåret 2007 blev 410,1 miljoner euro.

Avsättningar (mn euro)	Avsättning för realvärde	Avsättning för kurs- och prisdifferenser	Pensions-avsättning	Övriga avsättningar	Totalt
Avsättningar 1.1.2006	281	794	434	1 220	2 728
Ökning av avsättningar	80	0	25	0	105
Upplösning av avsättningar	0	-156	0	0	-156
Förändring av avsättningar	80	-156	25	0	-51
Avsättningar 31.12.2006	361	638	459	1 220	2 676
Avsättningar 1.1.2007	361	638	459	1 220	2 676
Ökningar av avsättningar	85	0	21	0	106
Upplösning av avsättningar	0	-413	0	0	-413
Förändring av avsättningar	85	-413	21	0	-308
Avsättningar 31.12.2007	446	224	479	1 220	2 368

Noter till resultaträkningen

1. Ränteintäkter

Ränteintäkter från hemmahörande utanför euroområdet (mn euro)	2007			2006		
	Euro	Utländsk valuta	Summa	Euro	Utländsk valuta	Summa
Ränteintäkter från gulddepositioner	0,0	1,9	1,9	0,0	2,2	2,2
Ränteintäkter från värdepapper	7,5	171,4	178,9	0,8	178,7	179,4
Ränteintäkter från diskonteringsinstrument	2,6	10,2	12,8	2,4	11,8	14,2
Ränteintäkter från banktillgodohavanden	7,9	10,3	18,2	3,3	12,3	15,7
Övriga ränteintäkter	0,7	8,7	9,4	0,0	8,5	8,5
Summa	18,8	202,5	221,3	6,5	213,6	220,1

Ränteintäkter från hemmahörande i euroområdet (mn euro)	2007			2006		
	Euro	Utländsk valuta	Summa	Euro	Utländsk valuta	Summa
Ränteintäkter från värdepapper	245,1	55,0	300,1	92,9	40,6	133,5
Ränteintäkter från diskonteringsinstrument	5,2	4,8	10,0	9,0	7,9	16,9
Ränteintäkter från banktillgodohavanden	2,6	1,9	4,5	1,4	2,9	4,3
Ränteintäkter från ECBS-poster	148,6	0,0	148,6	87,9	0,0	87,9
Ränteintäkter från penningpolitiska transaktioner	22,1	0,0	22,1	63,2	0,0	63,2
Övriga ränteintäkter	0,0	2,1	2,1	0,0	1,8	1,8
Summa	423,7	63,8	487,5	254,4	53,3	307,7

Ränteintäkterna från hemmahörande utanför euroområdet uppgick till totalt 708,8 miljoner euro. Av summan bestod 266,3 miljoner euro av ränteintäkter från valutareserven och 271,8 miljoner euro av ränteintäkter från europortföljen.

Resten består av ränteintäkter från fordringar i euro. Av dessa var 22,1 miljoner euro ränteintäkter från fordringar relaterade till penningpolitiska

transaktioner och 24,3 miljoner euro ränteintäkter från en fordran på ECB för överförd valuta-reserv. Röntan på skulden och fordran för ECB:s sedelandel, tilldelningen enligt kapitalfördelningsnyckeln och den åtföljande justeringen har nettoredovisats till ett belopp av 112,8 miljoner euro. Ränteintäkterna på TARGET-saldon uppgick till 11,5 miljoner euro.

2. Räntekostnader

Räntor till hemmahörande utanför euroområdet (mn euro)	2007			2006		
	Euro	Utländsk valuta	Summa	Euro	Utländsk valuta	Summa
Räntor till hemmahörande utanför euroområdet för banktillgodohavanden	0,0	-2,2	-2,2	0,0	-2,0	-2,0
Övriga räntor till hemmahörande utanför euroområdet	0,0	-7,2	-7,2	0,0	-6,9	-6,9
Summa	0,0	-9,4	-9,4	0,0	-8,8	-8,8

Räntor till hemmahörande i euroområdet (mn euro)	2007			2006		
	Euro	Utländsk valuta	Summa	Euro	Utländsk valuta	Summa
Räntekostnader för ECBS-poster	-20,7	0,0	-20,7	-18,1	0,0	-18,1
Räntekostnader för penningpolitiska poster	-115,3	0,0	-115,3	-72,1	0,0	-72,1
Övriga räntor till hemmahörande i euroområdet	-0,1	-0,5	-0,6	0,0	-0,6	-0,6
Summa	-136,1	-0,5	-136,5	-90,2	-0,6	-90,8

Räntorna till hemmahörande utanför euroområdet och hemmahörande i euroområdet uppgick totalt till 145,9 miljoner euro. Av summan utgör 110,6 miljoner euro räntor på innesående kassakravsmedel. Räntekostnader uppstod också för utbetalda räntor på TARGET-saldon som innehas av centralbanker inom Eurosystemet. Nettot av ut- och inbetalade räntor uppgick till 20,7 miljoner euro.

3. Räntenetto

Räntenetto	31.12.2007 Mn euro	31.12.2006 Mn euro
Ränteintäkter		
Ränteintäkter från finansiella tillgångar	538,2	376,7
Ränteintäkter från penningmarknadsdepositioner	22,0	63,2
Ränteintäkter från fordringar på ECBS	148,6	87,9
Summa	708,8	527,8
Räntekostnader		
Räntekostnader för finansiella tillgångar	-9,8	-9,4
Räntekostnader för löpande räkningar	-115,3	-72,1
Räntekostnader för skulder till ECBS	-20,7	-18,1
Summa	-145,9	-99,7
RÄNTENETTO	563,0	428,1

4. Realiserade vinster och förluster av valutakursdifferenser

Posten innehåller realiserade vinster och förluster från försäljning av poster i utländsk valuta. År 2007 realiserades förluster från valutakursdifferenser för 379,2 miljoner euro.

5. Realiserade prisdifferenser på värdepapper

Här ingår realiserade vinster och förluster från försäljning av värdepapper. Varje värdepappersslag värderas separat i bokföringen. Till följd av prisdifferenserna på värdepapper realiserades 2007 en vinst på 34,2 miljoner euro.

6. Förändring av avsättningar för valutakurs- och prisrisker

Under 2007 upplöstes avsättningar för 413,4 miljoner euro enligt redovisningsprinciperna.

7. Nettoandel av monetära inkomster

Här upptas nettosumman av de monetära inkomster som betalats in till Eurosystemet respektive återfördelats från Eurosystemet. De monetära inkomsterna för varje nationell centralbank har beräknats på centralbankens faktiska avkastning från reserverade tillgångar som den håller som motvärden till skuldbasen. Skuldbasen består av följande poster: utlöpande sedlar, skulder i euro till kreditinstitut relaterade till penningpolitiska transaktioner, nettoskuld inom Eurosystemet på grund av TARGET-transaktioner och nettoskuld för tilldelade eurosedlar inom Eurosystemet. Ränta som utbetalats på skulder som ingår i skuldbasen avräknas från de monetära inkomsterna före sammanräkning med motsvarande inkomster för de övriga nationella centralbankerna.

De reserverade tillgångarna består av följande poster: fordringar i euro på kreditinstitut relaterade till penningpolitiska transaktioner, fordringar i euro för överförd valutareserv, nettofordran på grund av TARGET-transaktioner, nettofordran för tilldelade eurosedlar och en med fördelningsnyckeln beräknad begränsad andel av den nationella centralbankens guld. Ingen avkastning beräknas på guld. När de reserverade tillgångarna överstiger eller understiger värdet av skuldbasen, beräknas avkastningen på skillnaden med den procentuella genomsnittliga avkastningen på alla nationella centralbankers sammanlagda reserverade tillgångar. Eurosystemets sammanräknade monetära inkomster fördelas på de nationella centralbankerna enligt kapitalfördelningsnyckeln. Finlands Banks faktiska nettoandel av de monetära inkomsterna var 7,6 miljoner euro.

8. Andel av ECB:s vinst

ECB delade inte ut vinst för 2006.

9. Övriga intäkter från centralbanksverksamheten

I posten ingår utdelningar för 3,1 miljoner euro, som huvudsakligen består av aktier i BIS.

10. Övriga intäkter

I posten ingår 19,6 miljoner euro i Finansinspektionens tillsynsavgifter. I posten ingår också hyresintäkter, vinster från försäljning av anläggningstillgångar, expeditionsavgifter och ersättningar.

11. Personalkostnader

Personalkostnader	31.12.2007 Mn euro	31.12.2006 Mn euro
Löner och arvoden	36,3	37,1
Arbetsgivarersättningar till pensionsfonden	28,9	16,9
Övriga lönebikostnader	3,0	3,2
Summa	68,3	57,3
Medelantal anställda	2007	2006
Finlands Bank	504	523
Finansinspektionen	139	140
Summa	643	663

Lönerna och arvoden uppgick till 36,3 miljoner euro och lönebikostnaderna till 3,0 miljoner euro. I arbetsgivarersättningarna till pensionsfonden ingår en understödsavgift på 22,1 miljoner euro (10 miljoner euro 2006) och arbetsgivarens pensionsavgift.

12. Administrationskostnader

Administrationskostnader	2007 Mn euro	2006 Mn euro
Kostnader för upphandling och inventarier	1,7	1,6
Kostnader för inventarier och utrustning	3,1	3,3
Kostnader för fastigheter	8,5	8,4
Personalrelaterade kostnader	3,6	3,5
Kostnader för köpta tjänster	8,3	7,4
Övriga administrationskostnader	1,2	0,9
Summa	26,4	25,1

Här redovisas hyror, möteskostnader, PR-kostnader, kostnader för köpta tjänster och kontorsartiklar.

Som administrationskostnader redovisas också kostnaderna för utbildning, tjänsteresor och rekrytering.

13. Avskrivningar av anläggningstillgångar

Avskrivningarna på anläggningstillgångar har specificerats i noterna till övriga tillgångar på balansräkningens tillgångssida.

14. Sedelproduktionskostnader

Kostnaderna för anskaffning av sedlar uppgick till 3,9 miljoner euro.

15. Övriga kostnader

Största delen av övriga kostnader hänför sig till drift och underhåll av fastigheter.

16. Pensionsfondens intäkter

I posten ingår 11 miljoner euro i intäkter från Finlands Banks pensionsfonds investeringsverksamhet. Posten innehåller också Finlands Banks och Finansinspektionens arbetsgivarandelar och arbetstagarnas andel av premieinkomsten, 8,7 miljoner euro. I posten redovisas vidare Finlands Banks understödsavgift till pensionsfonden på 22,1 miljoner euro.

17. Pensionsfondens kostnader

I posten ingår 1 miljon euro i kostnader för Finlands Banks pensionsfonds investeringsverksamhet, 18,9 miljoner euro i utbetalda pensioner, förvaltningskostnader och avskrivningar av fondens anläggningstillgångar.

18. Förändring av avsättningar

Avsättningarna har specificerats i noterna till balansräkningens tillgångssida.

19. Årets resultat

Vinsten för räkenskapsåret 2007 blev 410,1 miljoner euro. Direktionen föreslår för bankfullmäktige att 250 miljoner euro av vinsten reserveras för statens behov.

FINLANDS BANKS FÖRVALTNING OCH ÄRENDEN HANDLAGDA AV BANKFULLMÄKTIGE

Inledning

Enligt lagen om Finlands Bank (214/1998), som trädde i kraft den 1 januari 1999, är bankfullmäktige och direktionen bankens förvaltningsorgan. Till bankfullmäktige hör nio bankfullmäktigeledamöter som utses av riksdagen. Bankfullmäktiges uppgifter är uppdelade på tre områden: tillsyn, centrala förvaltningsuppgifter och övriga uppgifter. Bankfullmäktige lämnar årligen en berättelse till riksdagen om Finlands Banks verksamhet och förvaltning och om de viktigaste ärenden som bankfullmäktige har behandlat. Dessutom kan bankfullmäktige vid behov lämna riksdagen berättelser om genomförandet av den monetära politiken och Finlands Banks övriga verksamhet.

Enligt stadgan för Europeiska centralbanken (ECB) ska huvudmålet för Finlands Bank vara att som en integrerad del av Europeiska centralbankssystemet (ECBS) i överensstämmelse med fördraget upprätthålla prisstabilitet och ha som uppgift att bidra till att genomföra den monetära politik som ECB-rådet har utformat. Banken ska också bidra till att svara för kontantförsörjningen och sedelutgivningen, inneha och förvalta valutareserven, sörja för betalningssystemets och det övriga finansiella systemets tillförlitlighet och effektivitet samt delta i utvecklingen av systemet. Dessutom ska Finlands Bank sörja för att det sammanställs och offentliggörs statistik som behövs för bankens verksamhet.

Bankfullmäktiges viktigaste arbetssätt är de diskussioner som bankfullmäktige under sina sammanträden för med direktionen om den monetära politiken i euroområdet, den ekonomiska utvecklingen och genomförandet av Europeiska centralbankens monetära politik. Finlands Bank ser sin organisation som byggare av stabilitet och som en aktiv och konstruktiv medlem i ECBS. Bankens primära mål är att upprätthålla prisstabilitet för det gemensamma bästa. Som en av de ledande myndigheterna inom den finansiella sektorn ska centralbanken säkerställa stabiliteten och effektiviteten i det finansiella systemet och

främja den finansiella integrationen i Europa.

Vid sina sammanträden under året diskuterade bankfullmäktige utifrån inledande anföranden Europeiska centralbankens monetära politik, andra aktuella frågor relaterade till ECB:s verksamhet, den internationella ekonomiska utvecklingen och det ekonomiska läget framför allt i Europa, Förenta staterna, Ryssland och Kina samt Finland och de baltiska länderna.

Dessutom diskuterades den världsekonomiska utvecklingen, bolånemarknaden i Förenta staterna, de generella konsekvenserna av den internationella kreditkrisen, utmaningarna för den finansiella tillsynen och de faktorer som inverkar på ekonomin och inflationen i Kina. Diskussionerna om läget i Finland gällde konjunkturutveckling, konsekvenser av de färskva inkomstpolitiska uppgörelserna, bostadsproduktion, bostadsprisernas utveckling och bolånerisker för unga familjer, problem inom skogsindustrin och hur den senaste tidens osäkerhet på finansmarknaden kan påverka marknaden för företagsförvärv, fastighetsbranschen och mer allmänt den samhällsekonomiska utvecklingen om det osäkra läget blir långvarigt. Diskussionerna om den finansiella tillsynen handlade om relationen mellan finansiell tillsyn och socialförsäkring, konstellationen värd- och hemland i fråga om finansinstitut och betydelsen av finansmarknadens integrationsprojekt för den finansiella tillsynen.

Bankfullmäktige tog del av översikter över Finlands Banks organisation, centrala funktioner och roll som monetär myndighet i Finland och medlem i Europeiska centralbankssystemet. Dessutom presenterades läget på finansmarknaden och bankernas situation i den internationella finansmarknadskrisen, centralbankssystemets verksamhet, centralbankspengarnas betydelse för finansinstitut och konsumenter, betalningsväsendet och centralbankens betalningssystem, kontantförsörjningens funktion och säkerhet, placering av finansiella tillgångar och framtida reform och organisering av den finansiella tillsynen i Finland. Bankfullmäktige fick också en

utredning om krisövningar på den finansiella marknaden här.

Direktionens förslag till vinstutdelning för 2006 byggde på bestämmelserna om bokslut, monetära inkomster och vinstanvändning i lagen om Finlands Bank (214/1998) såväl som på en översyn av bankens balansräkningspolicy. Målet är en stabil vinstutdelning utan att bankens kapitaltäckning riskeras. Direktionen avser att tillämpa balansräkningspolicyen så att banken vid den årliga vinstutdelningen ska kunna reservera i genomsnitt minst 100 miljoner euro för statens behov; beloppet kan vara större om resultatet så medger. Enligt 21 § i lagen om Finlands Bank kan bankfullmäktige besluta att vinsten ska användas på något annat sätt än enligt huvudregeln (50–50), om detta är motiverat med hänsyn till bankens ekonomiska ställning eller reservfondens storlek. Vid sitt möte den 30 mars 2007 beslutade bankfullmäktige med stöd av 11 § 1 mom. 3 punkten och 21 § 2 mom. i lagen om Finlands Bank (214/1998) att vinsten för 2007, som uppgick till 293 miljoner euro, skulle disponeras så att omkring en tredjedel överförs till bankens reservfond och 186 miljoner euro reserveras för statens behov.

Förvaltning

De riksdagsvalda revisorerna konstaterade i sammandraget till sin revisionsrapport för 2006 att de anser att det är viktigt med fortsatt utveckling av Finlands Banks riskhantering och säkerhetsåtgärder. Banken måste ständigt vara uppmärksam på att betalningssystemens funktion ska förbättras och säkerställas så att eventuella störningar säkert kan hanteras. Bankens mål- och resultatrapport ansågs vara informativ och rapporteringen lyckad. *Utifrån inledande anföranden diskuterade bankfullmäktige främst Finlands Banks riskhantering och säkerhetsåtgärder plus betalningssystem.*

Direktionen

Vid sitt sammanträde den 23 augusti beslutade bankfullmäktige om kriterierna för tillsättning av en tjänst som direktionsmedlem och inledde förfarandet med anmälan till tjänsten. Vid sitt sammanträde den 13 september gjorde bankfullmäktige en framställning att statsrådet skulle föreslå professor Seppo Mikko Sakari Honkapohja till den lediga tjänsten som medlem av Finlands

Banks direktion från och med den 1 januari 2008. Statsrådet beslutade att enligt bankfullmäktiges framställning föreslå republikens president att Honkapohja skulle utnämnas. Republikens president utnämnde Honkapohja till medlem av direktionen för en mandatperiod på fem år räknat från den 1 januari 2008.

Vid utgången av 2007 innehade direktionsmedlemmarna följande medlemskap i anslutning till tjänsteutövningen:

Direktionens ordförande *Erkki Liikanen*
 ECB-rådet och allmänna rådet, medlem
 Internationella valutafonden, styrelseledamot
 Direktionsmedlem *Sinikka Salo*
 Europeiska centralbankssystemet, kommittén
 för internationella förbindelser (IRC), ledamot
 Direktionsmedlem *Pentti Hakkarainen*
 EU:s ekonomiska och finansiella kommitté
 (EFC), ledamot

Dessutom hade direktionsmedlemmarna andra bisysslor och förtroendeuppdrag som bankfullmäktige godkänt med stöd av 17 § i lagen om Finlands Bank (214/1998).

Bankfullmäktiges sammansättning

Bankfullmäktige bestod i början av 2007 av följande personer som utsetts av riksdagens electorer:

Kiviniemi, Mari, politices magister
Backman, Jouni, studerande i samhällsvetenskaper
Häkämies, Jyri, politices magister
Alho, Arja, politices doktor
Andersson, Janina, politices magister
Korhonen, Martti, huvudförtroendeman
Katainen, Jyrki, magister i samhällsvetenskaper
Koski, Markku, plåtslagare-svetsare
Lankia, Eero, agrolog.

Ordförande var bankfullmäktigeledamot Mari Kiviniemi och vice ordförande bankfullmäktigeledamot Jouni Backman. Tredje medlem i arbetsdelegationen var bankfullmäktigeledamot Jyri Häkämies.

Riksdagen valde nya bankfullmäktigeledamöter den 3 maj. Följande blev valda: bankfullmäktigeledamot Martti Korhonen och riksdagsledamöterna *Ben Zyskowicz*, *Seppo Kääriäinen*, *Mika Lintilä*, *Tanja Saarela*, *Pekka Ravi*, *Marja Tiura*, *Antti Kalliomäki* och *Liisa Jaakonsari*. Dagen

därpå sammanträdde bankfullmäktige för att konstituera sig och valde riksdagsledamot Seppo Kääriäinen till ordförande och riksdagsledamot Antti Kalliomäki till vice ordförande. Vid sammanträdet beslutade bankfullmäktige tillsätta en arbetsdelegation enligt sin instruktion och valde riksdagsledamot Pekka Ravi till tredje medlem i den. Till sekreterare valde bankfullmäktige vicehäradshövding *Anton Mäkelä*. Rådgivare var politices doktor *Jaakko Kiander*, som blev omvald fr.o.m. den 1 oktober fram till slutet av bankfullmäktiges mandatperiod.

Revisorer

Den 3 maj förrättade riksdagen val av revisorer och revisorssuppleanter för Finlands Bank och utsåg följande personer till revisorer av bankens räkenskaper för 2007:

Kiviranta, Esko, riksdagsledamot
Koskela, Markku, CGR
Nepponen, Olli, riksdagsledamot
Manner, Kari, CGR
Heinäluoma, Eero, riksdagsledamot.

Till revisorssuppleanter utsågs

Leppä, Jari, riksdagsledamot
Riipi, Hannu, CGR
Toivakka, Lenita, riksdagsledamot
Prepula, Eero, CGR, OFR
Filatov, Tarja, riksdagsledamot.

Den 18 juni valde revisorerne riksdagsledamot Olli Nepponen till ordförande och utsåg professor Kalervo Virtanen till sekreterare.

Revisionen

De revisorer som utsetts vid 2006 års riksdag, dvs. riksdagsledamot *Timo Seppälä*, riksdagsledamot *Arto Bryggare*, riksdagsledamot *Esko Kiviranta*, professor, CGR *Markku Koskela* och ekonomie kandidat, CGR *Veli Vanhanen*, verkställde den 26–29 mars granskning av Finlands Banks bokslut, bokföring och förvaltning för 2006.

CGR-samfundet Ernst & Young granskade bankens räkenskaper och bokslut i enlighet med artikel 27 i stadgan för Europeiska centralbanks-systemet och revisorerne tog del av den rapport som upprättats över granskningen.

Enligt revisorerernas utlåtande fastställde bankfullmäktige vid sitt sammanträde den 30 mars bankens resultaträkning och balansräkning för 2006.

FINANSINSPEKTIONEN

Inledning

Enligt lagen om Finansinspektionen (587/2003), som trädde i kraft den 1 juli 2003, fungerar Finansinspektionen administrativt i samband med Finlands Bank men är självständig i sina beslut. Bankfullmäktige övervakar den allmänna ändamålsenligheten och effektiviteten i verksamheten och Finansinspektionens direktion har det övergripande ledningsansvaret. Bankfullmäktige utnämner medlemmarna i direktionen. Direktionen lämnar bankfullmäktige en årlig berättelse över Finansinspektionens verksamhet och minst en gång om året en berättelse över målsättningarna för Finansinspektionens verksamhet och måluppfyllelsen¹. I denna berättelse till riksdagen kan bankfullmäktige enligt övervägande ta in ärenden från direktionens årliga berättelse och om de så önskar behandla direktionens berättelse om målsättningarna för Finansinspektionens verksamhet och måluppfyllelsen som en del av denna berättelse. På detta sätt kan bankfullmäktige initiera en diskussion i riksdagen om Finansinspektionens samhälleligt viktiga strategier och beslut.

Lagstiftningsreformer

Under året trädde två lagstiftningsreformer i kraft som är viktiga ur finansmarknadens synvinkel. De nya kapitaltäckningsreglerna trädde i kraft i februari och lagstiftningen om att genomföra direktivet om marknader för finansiella instrument (MiFID) trädde i kraft i början av november.

Under 2007 och ännu in på 2008 har det pågått flera stora lagstiftningsprojekt som dels gäller finansmarknaden, dels tillsynen över den. En proposition om en ny tillsynsmyndighet avses bli överlämnad till riksdagen under första hälften av 2008. Under 2008 kommer regeringen troligen också att överlämna propositioner om att genomföra direktivet om betaltjänster och direktivet om att förhindra penningtvätt. För Finansinspektionen är det relevant att de betaltjänstleverantörer som blir auktorisationspliktiga till följd av att direktivet om betaltjänster genomförs eventuellt

kommer att övervakas av Finansinspektionen. Listan över aktörer som ska övervakas kommer också att bli längre i och med att direktivet om att förhindra penningtvätt genomförs.

En totalreform av värdepappersmarknadslagen startade i slutet av 2007. Ett led i reformen är att utvärdera självregleringens roll i förhållande till myndighetsregleringen.

Förvaltning

Bankfullmäktige diskuterade planerna på en ny sammanslagen myndighet för finans- och försäkringsinspektion som var under beredning i en arbetsgrupp tillsatt av finansministeriet och social- och hälsovårdsministeriet.

Direktör för Finansinspektionen var ekonomie magister *Kaarlo Jännäri* fram till den 31 januari 2007 och vicehäradschefen, ekonom *Anneli Tuominen* från och med den 1 februari 2007.

Ordförande i Finansinspektionens direktion var vice ordföranden i Finlands Banks direktion *Matti Louekoski* som utnämns till medlem på förslag av Finlands Bank med avdelningschef *Heikki Koskenkylä* som personlig suppleant. Vice ordförande var lagstiftningsdirektör *Pekka Laajanen* som utnämns till medlem på förslag av finansministeriet. Övriga direktionsmedlemmar var finansrådet *Heikki Solttila* som utnämns till medlem på förslag av finansministeriet med lagstiftningsrådet *Ilkka Harju* som suppleant, överdirektör *Tarmo Pukkila* som utnämns till medlem på förslag av social- och hälsovårdsministeriet med biträdande avdelningschef *Carin Lindqvist-Virtanen* som suppleant samt Finansinspektionens direktör *Anneli Tuominen* och Försäkringsinspektionens överdirektör *Hely Salomaa* som utnämns enligt lagen om Finansinspektionen.

¹ Verksamhetsberättelsen finns på svenska på Finansinspektionens webbplats <http://www.rahoitustarkastus.fi/Swe/Publicerat> och direktionens berättelse till bankfullmäktige enbart på finska på webbsidan <http://www.rahoitustarkastus.fi/Fin/Tiedotus>.

Sekreterare i direktionen var Finansinspektionens chefsjurist *Markku Lounatvuori*.

Utvecklingen på finansmarknaden 2007

Finansinspektionen bedömer att läget på den finländska finansmarknaden var stabilt under året. Företagen under tillsyn hade generellt sett fortfarande god riskhanteringsförmåga och finansmarknaden kunde anses vara stabil trots att osäkerheten visavi utvecklingen i ekonomin och på värdepappersmarknaden tilltog främst på grund av störningarna i världsekonomin. De förluster som bankerna i Finland drabbats av till följd av subprime-krisen har varit begränsade och bankerna har inte haft problem med att ordna sin finansiering fastän kostnaderna för kapitalanskaffning har stigit. Interbankmarknaden har också helt klart börjat normaliseras sedan början av 2008.

De finländska bankernas lönsamhet och kapitaltäckning höll en god nivå. Stresstester visade att lönsamhetsmarginalerna räcker till även för stora risker utan att kapitaltäckningen hotas. Även värdepappersföretagen och fondbolagen är till största delen lönsamma och kapitalstarka även om spridningen är avsevärt större än i banksektorn.

Finansinspektionens åtgärder med anledning av föregående berättelse

I sin berättelse för 2006 kom bankfullmäktige med några kommentarer som gällde Finansinspektionen. Bankfullmäktige instämde i Finansinspektionens uppfattning om finansmarknadens stabilitet och det gynnsamma läget inom banksektorn. Bankfullmäktige ville ändå i likhet med tidigare år fästa uppmärksamhet vid de risker för skuldsatta och för hela ekonomin som den snabbt ökande utlåningen och särskilt de allt större bolånen för med sig. Under 2007 framhöll Finansinspektionen att bankerna bör se till att kunderna har tillräcklig betalningsförmåga och säkerhet för att kunna beviljas kredit. Dessutom påminde Finansinspektionen flera gånger om de ökade riskerna för bolånetagare och om riskskyddets betydelse.

Efterfrågan på kredit var större än året innan. Bankernas oreglerade fordringar ökade men var fortfarande små i förhållande till utlåningen. Också de förfallna fordringarna ökade snabbare än året innan. De utgjorde en något större andel

av kreditstocken, vilket kan vara ett tecken på att bankernas kreditportfölj kommer att förlora i kvalitet. Finansinspektionen konstaterar att låntagarnas återbetalningsförmåga trots dessa orosmoment hittills varit god i genomsnitt, även om problemen har ökat. Betalningsanmärkningarna och bankernas värdenedskrivningar har hittills legat på en relativt låg nivå.

I sin föregående berättelse ansåg bankfullmäktige att Finansinspektionens resurser var lagom stora för inspektionens grundläggande uppgift. Men läget ansågs kunna förändras när stora banker i Finland övergår i utländsk ägo. En förändring är förestående när Sampo Bank sannolikt blir filial 2008. Också Nordea har antytt att en utveckling i den här riktningen kommer att ske de närmaste åren. Filialkontorens tillsynsavgifter är bara ungefär en tredjedel av de tillsynsavgifter som dotterbolag ska betala, så Finansinspektionens intäkter kommer att minska med uppskattningsvis tre miljoner euro när de här två bankerna har blivit filialer. Finansinspektionen anser ändå att resursbehovet inte genast kommer att påverkas av att Sampo Bank blir filial, eftersom det krävs tillräckliga resurser för att i praktiken ordna samarbetet och rapporteringen i fråga om tillsynen över denna bank. På längre sikt kommer resursbehovet att minska i takt med tillsynsuppgifterna men inte i samma mån som tillsynsavgifterna minskar. Det beror på att det fortfarande behövs resurser för tillsynssamarbetet med danska Finanstillstyret, eftersom Sampo Bank är en viktig filial i Finland.

Arbetsgruppen för den nya inspektionsmyndigheten har försökt finna svar på frågan om tillsynsfinansieringen. Sammanslagningen av Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen väntas föra med sig kostnadsinbesparingar men man måste också bereda sig på annat i den nya myndighetens finansiering. Tillsynen måste effektiviseras och kostnaderna avpassas efter omstruktureringar som skett och kommer att ske i företagen under tillsyn. De avgifter som företagen ska betala kommer också att minska enligt ett förslag som lagts fram av arbetsgruppen, nämligen att den summa som i fortsättningen kommer in i form av tillsynsavgifter och åtgärdsavgifter ska täcka ca 90 % av den nya myndighetens utgifter. Resten, dvs. ca 10 %, ska bestå av offentlig finansiering från Finlands Bank.

Vidare fäste bankfullmäktige uppmärksamhet vid avgifterna för banktjänster. Finansinspektionen har följt deras utveckling och tillgången till banktjänster. Bankfullmäktige önskade att Finansinspektionen skulle fortsätta att följa ut-

vecklingen. Under året utredde Finansinspektionen tillgång och pris på basala banktjänster utifrån läget i början av mars. Priserna hade för det mesta stigit lite. En del enstaka avgifter var höga men det fanns alternativa tjänster att få. Också tillgången har förändrats i någon mån: vissa banker hade begränsat tillgången medan andra hade utökat den. Enligt Finansinspektionens uppfattning är tillgången på basala banktjänster fortfarande god och prisnivån skälig.

Sms-lånen med hög ränta och betalningsanmärkningarna till följd av dem ökade kraftigt under året. Bankfullmäktige önskade att Finansinspektionen skulle utreda möjligheterna att reglera snabblåneverksamheten med hjälp av lagstiftning. Under året bidrog Finansinspektionen till myndigheternas gemensamma insatser för att utreda avigsidorna med snabbblån och behovet att ändra lagstiftningen. Olika alternativ har klarlagts både av riksdagen och av de ministerier som svarar för lagberedningen. Dessutom har justitieministeriet tillsatt en arbetsgrupp som ska bereda ändringar i lagstiftningen om snabbblån. Finansinspektionen är representerad i arbetsgruppen, vars mandattid löper ut den 30 november 2008.

Uppfyllelsen av målen för Finansinspektionens verksamhet

Företagen under tillsyn hade generellt sett fortfarande god riskhanteringsförmåga och finansmarknaden kunde anses vara stabil trots att osäkerheten tilltog i fråga om utvecklingen i ekonomin och på värdepappersmarknaden. De finländska bankernas lönsamhet och kapitaltäckning höll en god nivå.

Ett viktigt verksamhetsmål var att sätta in tillsynsresurser på inspektioner inom de områden som bedömdes vara mest riskfyllda, såsom kredit- och marknadsrisker, operativa risker och betalningssystem. De planerade inspektionerna av kreditriskhanteringen utfördes enligt målet och ett ingående, långsiktigt inspektionsprogram startade för hantering av marknadsrisker. Bankerna konstaterades ha god kontroll över identifierade risker.

Finansinspektionen satsade stort på att granska och främja Basel II-beredskapen i företagen under tillsyn. Det har visat sig vara mycket svårt för en del av företagen att införa interna modeller och processer för att bedöma om kapitalet räcker till. Man har varit tvungen att skjuta fram introduktionen av modeller för att se till att dessa är tillförlitliga och uppfyller kraven i bestäm-

melserna. Men övergången till Basel II har inte varit hotad i ett enda av företagen under tillsyn eftersom de har anpassat sina planer efter Finansinspektionens ståndpunkter.

Finansinspektionen visade sig behöva mycket mer resurser än beräknat för arbetet med att godkänna interna modeller i samråd med andra nordiska tillsynsmyndigheter.

Internationellt utvecklings- och tillsynssamarbete

Det nationella och internationella samarbetet inom banktillsynen var intensivt under året. Finansinspektionen genomförde ett projekt i samråd med Försäkringsinspektionen för att förbättra tillsynen över konglomerat. De viktigaste resultaten var att beräkningen av kapitaltäckning preciserades och en riskanalys togs fram för konglomerat. En utmaning är fortfarande att utforma en komplett helhetsbild som behövs över konglomeratets risker och kapitalbas.

Det nordiska tillsynssamarbetet har lyckats bra med måluppfyllelsen. Det medger en effektiv, övergripande tillsyn över multinationella koncerner. Samarbetet har löpt friktionsfritt i tillsynen över Nordea. Tillsynen över koncernen Danske Bank och över Sampo Bank ordnas nu aktivt i samråd med den danska tillsynsmyndigheten. Det är redan avtalat att samarbetet ska inbegripa filialformen. Finansinspektionen har också inlett en dialog med den isländska tillsynsmyndigheten.

Finansinspektionen har fått tydligt mer inflytande över arbetet i Kommittén för europeiska banktillsynsmyndigheter (CEBS). Kommitténs arbete med att ta fram en tillsynsmodell för multinationella banker har hittills stämt överens med Finansinspektionens mål. Det rör sig bl.a. om att de som övervakar viktiga filialer deltar i tillsyn och samarbete i kollegier.

Tillsynen över börsen (OMX AB) i samarbete med tillsynsmyndigheten för värdepapper i Förenta staterna (SEC) startar snart. Däremot måste tillsynspraxisen utvecklas inför det samarbete som gäller den nordiska värdepapperscentralen (NCSD). Finansinspektionen har aktivt medverkat i EU:s tillsynskommittéer, framför allt i arbetet med att förbättra tillsynssamarbetet och metoderna. I fråga om tillsynen över multinationella konglomerat har Finansinspektionen lyft fram värdlandets roll i tillsynen över viktiga filialer.

EU-tillsynen har erkänt en aspekt som Finansinspektionen ansett viktig, nämligen att tillsyns-

myndigheten i vÄrdlandet bÖr vara engagerad i tillrÄcklig mÅn ocksÅ nÄr det gÄller tillsyn Över viktiga filialer och deras krishantering och insÄttningsgarantier. Myndigheterna fÖrsÖker effektivisera tillsynen genom utökad informationsutbyte och samarbete nÄr det gÄller att bedÖma riskerna och ekonomin i multinationella konglomerat. Dessutom fÖrsÖker de fÅ till stÅnd bÄttre delegering och enhetligare tillsynsmetoder. Det Är viktigt att ocksÅ i EU-lagstiftningen precisera vilken roll tillsynsmyndigheten i vÄrdlandet ska ha, fÖr i dag bygger myndighetssamarbetet nÄstan helt pÅ frivillighet. FrÅgan Är av sÄrskild vikt fÖr Finland. Arbetet har redan startat – och gÅr i en riktning som kommer att vara till fÖrdel fÖr Finland – inom ramen fÖr en Ändring av kapitalkravsdirektivet, som nu Är under behandling.

AllmÄn effektivitet och tillrÄckliga resurser i Finansinspektionens verksamhet

Finansinspektionens omkostnader och personalstyrka stÄmde Överens med mÅlet fÖr Året. Omkostnaderna uppgick till 16,2 miljoner euro (17,2 miljoner euro 2006). Dessutom skulle understÖdsavgiften till Finlands Banks pensionsfond betalas (enligt en preliminÄr bedÖmning 3,3 miljoner euro). Men det hÄr hade man inte kunnat fÖrbereda sig pÅ nÄr budgeten planerades. UnderstÖdsavgiften ledde till ett underskott pÅ ca 0,5 miljoner euro i form av skillnad mellan kostnader och intÄkter. Underskottet tÄcks med tillsynsavgifter fÖljande År.

I slutet av december hade Finansinspektionen

141 anstÄllda, alltsÅ en mindre Än det godkÄnda maximiantalet. Den totala personalstyrkan inklusive tillfÄllig arbetskraft var 145 Årsverken, vilket ocksÅ underskrider den godkÄnda styrkan (154,5). Enligt en arbetsmiljÖenkÄt Är det bra stÄllt med arbetstrivseln och motivationen. Resultaten var rentav lite bÄttre Än i den fÖregÅende enkÄten.

BankfullmÄktiges bedÖmning av Finansinspektionens verksamhet

BankfullmÄktige Är nÖjd med hur Finansinspektionen har beaktat de frÅgor som fullmÄktige lyfte fram i sin fÖregÅende berÄttelse. Samtidigt hoppas fullmÄktige att projektet fÖr att reglera snabbblÅn gÅr framåt och att bankavgifternas utveckling bevakas i fortsÄttningen ocksÅ. Finansinspektionen bÖr fortsÄttningsvis ocksÅ utvärdera datasÄkerheten i nÄtbankerna.

BankfullmÄktige instÄmmer i Finansinspektionens syn pÅ att riskhanteringsfÖrmÅgan i det finlÄndska banksystemet utifrån bedÖmningar kan anses vara god. Finansinspektionen fÖrvÄntas trots det vara uppmÄrksam pÅ riskhanteringen, sÄrskilt nu nÄr det sedan hÖsten 2007 rÄtt osÄkerhet pÅ den internationella finansmarknaden. I frÅga om finansiella varuhus gÄller det ocksÅ att ta hÄnsyn till att en nedgÅng i bÖrskurserna kan fÖra med sig problem fÖr de finansiella institutens riskhanteringsfÖrmÅga.

BankfullmÄktige anser att Finansinspektionen har skÖtt sina uppgifter vÄl och att resurserna Är pÅ en lÄmplig nivÅ.

Helsingfors den 28 mars 2008

TIMO KALLI

**ANTTI KALLIOMÄKI
LIISA JAAKONSAARI
MIKA LINTILÄ
MARJA TIURA**

**PEKKA RAVI
MARTTI KORHONEN
TANJA SAARELA
BEN ZYSKOWICZ**

Anton Mäkelä